

Giới thiệu Xuyên Việt Phong Khởi Thương Lam Convert

Một cái là quát tháo tiên lộ phong vân thượng thần, một cái là phế vật tư chất tu chân newbie, đem làm võng du tao ngộ tu chân, còn có cái gì là không thể nào đây này? Đem làm Đại Thần ngã vào trong mây, Phế Sãi y sư rơi Tu Chân Thế Giới, tiểu đồ gà bấp lại nên như thế nào từng bước cái dấu chân trèo lên cái này biển mây cuối cùng, Thương Lam chi đỉnh.

Link trung :

<http://www.17k.com/book/892872.html>

<http://novel.hongxiu.com/a/1137672/list.html>

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Phong Khởi Thương Lam Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Thương Lam chi đỉnh (một)

Chương 1: Thương Lam chi đỉnh (một)

2014-06-15 11:48:46

Thương Lam chi đỉnh .

Khói lửa nổi lên bốn phía , tiếng kêu gào đầy trời . Ngụy nga Sơn Phong đứng vững , lúc này , thiên quân vạn mã lao nhanh tới , che kín khắp đất hoang , bốn hán phía trước trên xe , đang chờ hai người , một cái là đang mặc màu xanh da trời ăn mặc tóc dài nam tử , bên cạnh là đeo chiến giáp trắng hán .

"Nhan Mạc Thương !" Tóc dài nam tử kiêu căng thần sắc đảo qua phía trước cái kia đứng lặng thật lâu thân ảnh , ngữ khí tràn đầy ngoan độc , "Không muốn chết không có chỗ chôn , liền ngoan ngoãn giao ra thần khí !"

Bên cạnh hán trắng hán cũng là khinh thường cười cười , hai đầu lông mày lẳng lẽ ác liệt làm cho người run lên , "Cho dù ngươi bằng đẳng cấp đệ nhất thì thế nào?"

"Song quyền nan địch tứ thủ , dựa vào chúng ta thiên quân vạn mã , một người một miếng nước bọt cũng có thể chết đuối người !"

Lời này vừa nói ra , phía sau bọn họ chiến sĩ bộc phát ra rung trời sát ý !

Sát! Sát! Sát! Sát! . .

Thân ảnh kia cuối cùng tại lúc này có chút biến hóa , đập vào mi mắt , là Nhan Mạc Thương cái kia lạnh lùng tà mắt đỏ con mắt , khóe miệng nhếch lên tà mị độ cong , lộ ra cái kia bén nhọn hàm răng . "Nhỏ như hạt gạo , cũng toà hào quang?"

Trong giọng nói của hắn tràn đầy cuồng ngạo không bị trói buộc , bên cạnh rồi đột nhiên bao phủ nảy sinh mãnh liệt linh lực , "Đề chuôi này Khấp Huyết Long Ngâm đến nói cho các ngươi biết —— muốn trả giá cao !"

Bàng bạc linh lực phóng tới trời xanh , màu vàng quang lập tức lan tràn khắp đất hoang , cái kia ả núp quý dị lực lượng , khiến cho mọi người tâm thần run rẩy . Phảng phất có chỉ tuyệt thế cự long , như ẩn như hiện gào thét gào thét , muốn xông ra bình phong này!

Cái kia Long Ngâm quanh quẩn ở trong thiên địa , Cuồng Long Quán Thiên !

Kinh khủng kia một kích đánh tới hướng trong thiên quân vạn mã , phát ra "Oanh" nổ mạnh !

Thâm tuyệt nhân hoàn tiếng kêu không ngớt , cái kia tóc dài nam tử thân thể rồi đột nhiên cứng đờ , ánh mắt ngưng trọng , "Chuyện này... Cái này Nhan Mạc Thương thật là lợi hại , căn bản vào không được thân . . ."

"Dùng công kích từ xa ! Nhanh !" Trắng hán kia hô to , "Hắn càng lợi hại cũng chỉ có một người !"

Theo trắng hán ra lệnh một tiếng , may mắn còn sống sót chiến sĩ không cam lòng chạy về phía trước .

"Liều mạng với người !"

Lập tức , vô số kiếm hướng Nhan Mạc Thương hoành bay tới , bén nhọn làm cho người ta phát run . Thứ hai y nguyên sắc mặt không thay đổi , chẳng biết lúc nào , một cái Bạch Hổ trống rỗng xuất hiện , Bích tròng mắt màu xanh lam phát ra hào quang kinh người , cái kia Bạch Hổ nổi giận gầm lên một tiếng , chung quanh linh lực biến thành xoay tròn bất định .

"Oa ah ah ah ah ——" các chiến sĩ đều kịch liệt gầm hét lên , thống khổ che đầu , muốn để cho mình thanh tỉnh bình thường

Nhìn qua một màn này , Nhan Mạc Thương lạnh nhạt ngồi ở bạch trên lưng hổ . Cái kia Bạch Hổ , rõ ràng là Bích Tinh thần hổ !

"Xong . . . Đã xong ! Thương Lam đệ nhất nhân Nhan Mạc Thương trước sừng vật bằng vị thứ nhất Bích Tinh thần hổ !" Đứng ngoài quan sát người đập vào rừng mình , trên mặt che kín mồ hôi lạnh .

Nhan Mạc Thương lạnh như băng Hồng con mắt xẹt qua tóc dài nam tử cùng trắng hán , khinh thường hừ lạnh , "Các ngươi quá yếu ."

"Đợi một chút . . . Nhan Mạc Thương đại nhân , chuyện này... Đây chỉ là cái hiểu lầm !" Tóc dài nam tử hoảng sợ nói ra , trắng hán đã ở phụ họa , "Đúng vậy a , đều là hiểu lầm . . ."

Nhan Mạc Thương phảng phất cái gì đều không nghe được bình thường trên tay Khấp Huyết Long Ngâm súng bọc phát ra lực lượng kinh người , lời quang bốn phía , ẩn chứa nguồn linh lực khổng lồ , hướng hai người cuốn tới !

Theo Bích Tinh thần hổ gầm lên giận dữ , Nhan Mạc Thương cười nhạt một tiếng , "Vậy hãy để cho hắn trở thành một xinh đẹp hiểu lầm đi!"

Oanh ——

Hồi lâu , khắp đất hoang yên tĩnh . Nhan Mạc Thương nhìn qua bởi vì linh lực trùng kích mà hình thành cự đại hố sâu , lạnh lùng nhếch lên .

Ánh mắt của hắn băng , không mang theo một chút tình cảm .

Đứng ngoài quan sát đám người sôi trào lên , tiếng gọi ầm ĩ một mảnh .

"Úc ô ô ô ô ô ô ! Mạc Thương Đại Thần uy vĩ !" !

"Đại Thần thiên thu vạn tái thống nhất giang hồ !" !

. . .

"Đi ! Ngươi cho rằng đập TV!" Một cô gái trừng mắt gào thét người gọi , chợt quay người nhìn qua Nhan Mạc Thương , trong mắt tỏa ra ánh sao , "Đại Thần , nhận lấy tiểu đệ đi!"

Nhan Mạc Thương hừ lạnh , không nói gì .

Lúc này , nghiêm chỉnh như chuông bạc thanh âm dễ nghe vang lên .

"Xin dừng bước , Nhan Mạc Thương . . ."

!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Phong Khởi Thương Lam Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Thương Lam chi đỉnh (2)

Chương 2: Thương Lam chi đỉnh (2)

2014-06-20 23:10:06

Theo một hồi nhu hòa không linh tiếng nói âm vang lên , mọi người ánh mắt đều tụ tập đến một vị tuyệt thế trên người mỹ nữ , nàng kia nện bước bước liên tục đi tới , tràm con mắt màu xanh lam tinh khiết không có một tia tạp chất , vẻ ôn nhu lưu chuyển tại của nàng giữa con người , mái tóc màu bạc theo gió phiêu dật , mang đến nhàn nhạt hương thơm .

Ngón tay nhỏ nhắn như lan thầu xương hương , ngưng mắt như nước cất bỏ tâm buồn , bông sen hoa nở nghệ thường say , thoáng nhìn kinh hồng nhét trước sương . Nàng kia coi như một đóa Bạch Liên , bất nhiễm thế tục vậy đẹp và tinh mịch đẹp .

Đúng vậy Linh Tuyết ! "" Thiên ! Ta vậy mà nhìn thấy Linh Tuyết mặt thật rồi! "" thật đẹp !" Trong lúc nhất thời , mọi người đều phát ra kinh hô , không biết là ai hô một câu "Linh tuyết nữ thần anh yêu em !", cũng cho nên bị đánh một trận .

Một vị tóc xanh nam tử cười nhẹ nhàng nhìn qua một màn này , trong miệng lầm bầm nói: "Quả nhiên là Thương Lam đệ nhất mỹ nữ ! Không phải dong chi tục phấn có thể so . . ."

"Người nói cái gì?!" Một đạo âm sâm sâm âm thanh âm vang lên , là vị nữ tử nắm chặt lỗ tai của hắn . Nam tử vẻ mặt khổ tương , cầu xin tha thứ: "Lão bà buông tay ah ah —— nữ thần chỉ có thể đứng xa nhìn không thể hiệp dâm , lòng ta vẫn là thuộc về lão bà của người !"

Nữ tử như trước hung ba bộ đáng , nhìn hắn chăm chăm , "Hừ! Cho ta trở về quỳ bàn phẩm !"

Một bên , rất nhiều tuổi trẻ nữ hài cùng một chỗ đàm luận . Phấn tóc nữ hài thanh tú trên mặt che kín phần nộ , "Bọn hắn đều mất mủ , cái kia giả mủ sa mưa nữ nhân có gì tốt !" Mấy nữ nhân hài đã ở phụ họa .

Cô bé kia tiếp tục nghĩa phần điền ưng nói nói: " nghe nói , nàng biết...nhất lừa gạt nam nhân . . ." Mạnh mà , mấy bóng người xuất quỷ nhập thần vậy xuất hiện ở cô bé kia sau lưng , sau đó bị cái kia mấy bóng người ngang ngược mang lấy đi nha . Mặt khác nữ hài cũng thức thời ngậm miệng .

Lúc này , Linh Tuyết nhìn qua Nhan Mạc Thương , mắt màu lam tràn đầy ôn nhu , khẽ mở môi anh đào , "Nhan Mạc Thương , Linh tuyết đối với người . . ." Nói xong , Linh Tuyết trên mặt đẹp hiện ra đỏ ửng .

Nhan Mạc Thương như trước dùng cái kia đậm mạc ánh mắt của nhìn qua thứ hai , chờ đợi nàng câu nói kế tiếp .

"Linh tuyết nữ thần đây là muốn? "" ngàn vạn bề ngoài là ta nghĩ . . ." Các vị nam tử trong nội tâm âm thầm nghĩ , bên cạnh nữ hài ngữ khí có chút ngả ngón , "Có trò hay xem rầu~ !"

Linh Tuyết mỉm cười , đôi má hiện đầy ngượng ngùng , "Linh tuyết , một mực ngưỡng mộ các hạ . . ."

Chúng nam tử phát ra thờ dài , "Không cần oa ! Lòng ta nát ! "" có thể bị Linh tuyết tỏ tình , ta chết cũng không tiếc ! "" nằm mơ ! Chỉ có Mạc Thương Đại Thần mới xứng đôi Linh Tuyết "

"Đệ nhất mỹ nữ trước mặt mọi người tỏ tình ! Nhan Mạc Thương Đại Thần như thế nào đáp lại? Anh hùng nan quá mỹ nhân quan sao? Chúng ta mỗi mắt mong chờ !" Một vị đại thúc tuổi trung niên cầm microphone đột nhiên toát ra , bên cạnh cũng thoát ra một bẽ đáng yêu tiểu hồ ly , "Khán giả , đây thật là kích động nhân tâm một khắc !"

Mà thời gian , cũng giống như bất động giống như , Nhan Mạc Thương lạnh lùng khuôn mặt không có một tia biểu lộ , Linh Tuyết con mắt màu xanh lam nhìn thứ hai , đang mong đợi câu trả lời của hắn .

Nhan Mạc Thương hừ lạnh một tiếng , ngữ khí không có một tia phập phồng , "Thì tính sao ."

Nghe vậy , Linh Tuyết thân thể mềm mại cứng đờ , khuôn mặt hiển hiện sai sững sờ biểu lộ , tựa như vậy ngơ ngác nhìn qua hắn .

Hô ——

Nhan Mạc Thương cười Bích Tinh thần hồ , cũng không quay đầu lại nghênh ngang rời đi .

"Người . . ." Linh Tuyết đẩy lòng phun lên khó chịu cảm xúc , nước mắt quanh quẩn hốc mắt . Nhìn qua Nhan Mạc Thương rời đi thân ảnh , nàng không cam lòng rơi lệ . "ô ô ô ô . . ."

Linh Tuyết trận trận tiếng khóc làm cho chúng nam tử lòng đầy căm phẫn , bất mãn kêu la vang vọng đất hoang ."Gạt người đi , có hay không có làm ! Thậm chí ngay cả đệ nhất mỹ nữ cũng cự tuyệt ! "" có phải là nam nhân hay không ah ! "" đây mới là Đại Thần có hay không có?! Từ hôm nay trở đi ta là Mạc Thương mệc phấn !"

Một đám thiếu nữ tụ chung một chỗ , trên mặt phấn phốc phốc đầy , "Mạc Thương hảo suất ah ! "" Đại Thần vậy mới tốt chứ ! Linh tuyết không xứng với người ! "" ta đã không có thuốc nào cứu được nữa say mê hắn !"

————

Tích tích .

Thương Lam chi đình .

Hệ thống thông cáo: Cảm tạ các vị người chơi đối Thương Lam chi đình ủng hộ . Server quyết định ngày mùng 2 tháng 5 17:00 tiến hành giữ gìn , lần này đổi mới đem đẩy ra Lang Gia tiên cảnh phó bản , vì để tránh cho số liệu dị thường xin ngài kịp thời logout .

Nhan Mạc Thương đóng cửa màn hình , lấy tay sờ sờ cái cằm , sách nói: "Chỉ có buổi tối lại đến một chuyến . . ."

Đón lấy , Nhan Mạc Thương thân ảnh của dần dần hư ảo , kể cả bên người Bích Tinh thần hồ , cùng nhau biến mất ở đỉnh núi .

Thế giới hiện thật .

Hồng nhạt mềm mại trên giường , nằm một vị nữ hài , cô bé kia cùng lúc đó tỉnh lại , thân thể ngồi thẳng , tháo xuống mũ trò chơi . Rượu kia màu đỏ Nước con mắt sờ sờ động lòng người , môi anh đào khẽ nhếch , nhẹ thở ra một hơi . Lộ ra vẻ mặt thoải mái .

!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Phong Khởi Thương Lam Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 3: Hoa đào vận rủi (một)

Chương 3: Hoa đào vận rủi (một)

2014-07-06 10:01:12

"Tiểu Văn , ngươi thật sự là quá tuyệt vời !" Một tiếng duyên dáng gọi to , vang ở ký túc xá ở trong . Mái tóc xù nữ hài gắt gao ôm lấy bên người tuyệt mỹ nữ hài , mắt to màu xanh lam nhìn tình thanh tịnh sáng , cái kia miệng nhỏ đỏ hồng có chút xẹt qua một tia đường cong .

Mái tóc xù nữ hài cười hắc hắc nói , "Cám ơn ngươi giúp ta mở miệng ác khí , ta yêu ngươi chết mất !"

"Cái kia Linh Tuyệt giả dối phải chết , đã đoạt súng vật của ta còn giả trang người vô tội , hại ta bị chết tiết hộ vệ đội đuổi giết !" Bỗng dưng , cô bé kia nghĩa phần điền ung cả giận nói .

Tuyệt mỹ nữ hài chớp chớp Hồng con mắt , đẩy ra bên người hảo hữu , ngữ khí hơi có chút bất đắc dĩ , "Ta có thể không phải có ý . . ."

"Sách ! Nàng phải biết rằng tỏ tình đối tượng là người nữ sinh , chỉ sợ sẽ khóc chết đi !" Mái tóc xù nữ hài một hồi cười xấu xa , phảng phất đã thấy Linh Tuyệt bộ dáng như vậy .

Phong Luyến Văn lườm về mặt nụ cười hảo hữu , phút chốc giả vờ chính đáng mà nói nói: " cho nên ta mới tốt tâm cự tuyệt nàng , miễn cho chân tướng rõ ràng thời điểm quá xấu hổ ."

A, cỡ nào thuận thật thiện lương ta đây . . . Phong Luyến Văn nội tâm vô si phát ra một tia cảm thán .

"Xong rồi a ngươi !" Cái kia mái tóc xù nữ hài khinh bỉ nhìn thứ hai liếc , đẩy mắt mạnh mà hiện lên một tia giao hoạt , "Hắc hắc , đệ nhất cao thủ dĩ nhiên là cái loli , tin tức này có thể bán bao nhiêu tiền vậy . . ."

"Ngươi muốn xem thử một chút sao . . ." Âm sâm sâm thanh âm đột nhiên truyền đến , nữ hài sau lưng mát lạnh , quay người cột nhà mà nói nói: " Đại Thần tha thứ tiểu nhân nhất thời tham niệm , loại nhỏ (tiểu nhân) nguyện thể chết theo . . ."

Phong Luyến Văn kiều tiểu trên mặt đẹp , lộ ra vẻ mặt hài lòng , phối hợp nói: " ngã phạt từ bi , khoan dung ngươi ."

"Được rồi đừng làm rộn ." Nữ hài lời nói xoay chuyển , hỏi nói: " lại nói , bọn hắn hôm nay cướp thần khí tự là cái mặt nạ kia?"

"Đúng vậy a , chính là cái có được số kếp công năng trước mặt có !"

Nghe vậy , nữ hài bắt mắt mẫn mẫn mê cái miệng nhỏ nhắn , " Thương Lam chỉ định ở bên trong một người chỉ có thể có một tài khoản , Nhưng phải . . Ngươi rõ ràng !"

Thiên lý bất công oa !

Phong Luyến Văn cười đắc ý nói , "Cái này là nhân phẩm ."

Này mặt có , có thể là một người đồng thời có được hai cái tên gọi . Tiểu Văn một cái trong đó tên gọi , là nàng chân chính diện mạo , nghề nghiệp là y sư . Một cái khác tên gọi , chính là đệ nhất nhân Nhan Mạc Thương . Mặt nạ vì không phải khóa lại trang bị , kèm theo trang bị 【 yểu Nhược Trần sao 】 , Nhưng đổi thành một cái khác tài khoản .

"Đáng tiếc này mặt có có thời gian hạn chế , đợi lát nữa online không thể dùng cái kia số" nói xong , tiểu Văn phiền muộn lắc đầu . Một bên nữ hài tròn mắt hơi trừng , oán trách nói: " ngươi còn chưa đủ? Lòng tham thế nhưng mà phải gấp sét đánh đây ! Coi chừng đụng vào quý !" "

Server liên tiếp : kết nối trong

Trên đỉnh núi , đột nhiên trống rỗng xuất hiện một đạo hư ảo thân ảnh của . Cuối cùng chậm rãi rõ ràng . Cái kia câu hồn rượu màu đỏ Thủy con mắt , mỉm cười ngọt ngào Nhan , rõ ràng là Phong Luyến Văn .

Tiểu Văn sửa sang một chút vạt áo , hồng nhạt đạo phục nổi bật lên nàng kiều tiểu khả ái . Mạnh mẽ , tiểu Văn đôi mắt sáng ngời , kinh hi nói: " a, phát hiện được thảo !" "

Cái kia lam tử sắc cánh hoa tản mát ra vàng sáng đến , xa hoa .

"Thất Tinh Thảo ư!"

"Ồ...ô...ô...n...g , " tiểu Văn hừ lên ca khúc , "Ta là vật và cần cù tiểu ong mật , bay đến tây lại bay đến đông . . . "

Tiểu tới nay sáng màn hình , tra thoát nhìn . Còn kém một mặt Long Đàm hoa có thể luyện tiểu hoàn đan rồi!

"Tiểu muội muội . "

Một hồi uyển chuyển linh động tiếng nói âm vang lên .

Tiểu Văn thân thể mềm mại liền giật mình , quay người nhìn lại . Thấy rõ người tới lúc , tiểu Văn mắt hạnh sững sờ .

Nàng kia khỏe môi ngậm lấy vui vẻ , linh động hai con ngươi coi như một cái đầm xuân thủy . Không phải là bị Nhan Mạc Thương cự tuyệt Linh Tuyết sao?

Tiểu Văn nội tâm kinh ngạc . Linh Tuyết , nàng tại sao lại ở chỗ này? Tại đây có rất ít người biết đấy. . .

"Tiểu muội muội , có thể thỉnh giáo mấy vấn đề sao?" Linh Tuyết lộ ra nụ cười ôn hòa thân thiết , nói tiếp , "Viên này Long Đàm hoa là tạ ơn nha. "

Nói xong , Linh Tuyết vươn ra bàn tay , tản ra đặc biệt mùi thơm ngát Long Đàm hoa đập vào mi mắt , tiểu Văn đôi mắt sáng ngời , hào hứng nhào tới , "Tỷ tỷ muốn tặng nó cho ta? Tỷ tỷ thật là lớn người tốt !" "

Linh Tuyết nhìn qua bắt lấy Long Đàm hoa không tha tiểu Văn , tiểu lệ trên mặt có chút ít âm trầm , "Đợi một chút , buông tay á! Đây là muốn ngươi trả lời tỷ tỷ vấn đề mới đưa cho ngươi . "

"Cái này trước cho ngươi , trả lời tốt rồi , cho ngươi thêm một cây . " Linh Tuyết khôi phục dĩ vãng đáng tươi cười .

"Thật sự cho ta? Sẽ không đoạt trở về đi?"

"Sẽ không á..., " Linh Tuyết tức giận nhìn xem tiểu Văn , tiểu hài tử tự là phiền toái !

Nhưng Linh Tuyết như trước bảo trì vốn có mỉm cười , "Hiện tại nói cho tỷ tỷ , ngươi là như thế nào tìm tới nơi này?"

Tiểu Văn nhú mày , hiển nhiên không rõ Linh Tuyết cái vấn đề này nguyên do .

"Ta thường xuyên đến nơi này hái thuốc a, ngược lại là cho tới bây giờ chưa thấy qua tỷ tỷ . . . " Tiểu Văn nói xong , đáy mắt hiện lên một tia giao hoạt , ta ngược lại muốn xem xem hán trong hồ lô mua thuốc gì !

"Tỷ tỷ không phải là . . . Đến cùng ta đoạt thảo được a?" Tiểu Văn thần sắc cảnh giác , nhìn qua thứ hai . Linh Tuyết thẹn quá thành giận giận nói: " ta mới không là vô dụng y sư !" "

Dứt lời , Linh Tuyết ý thức được sự thất thố của mình , sắc mặt trở nên hồng , làm ho khan vài tiếng , "Khụ khụ , tỷ tỷ chỉ là hiếu kỳ , núi này nhai tại trên địa đồ không có dấu hiệu , ngươi là thế nào phát hiện đâu này?"

"A? Nhưng là ta nghe hán nói . . . "

Nghe vậy , Linh Tuyết trợn con mắt màu xanh lam hơi sáng , hán ! Quả nhiên là hán ! Nhan Mạc Thương ! Không uống công ta chờ hán một buổi tối . . .

"Nói cho người biết núi này nhai đây, có phải hay không một cái mang vào áo trang phục màu đỏ nam nhân?" Linh Tuyết mỉm cười, tiếp tục dò xét Tiểu Văn mà nói.

Tiểu Văn nhú đi lông mày kẻ đen, phảng phất đang tự hỏi cái gì, "Ta không có chú ý sự phò mặc cái gì quần áo . . ."

"Cái gì? Hẳn là sự phụ người?!" Linh Tuyết ngữ khí có chút cường ngạnh. Hoàn toàn coi thường người của nàng, lại có thể biết thu đồ đệ?

Dựa vào cái gì tên tiểu quỷ này có thể làm hấn đồ đệ?

Linh Tuyết nắm chặt đôi bàn tay trắng như phấn, tiểu lệ mặt có chút dữ tợn, Nhan Mặc Thương, người cho ta sỉ nhục ta sẽ không quên điều rơi đây!

Tiểu Văn cố gắng bài trừ đi ra mấy giọt nước mắt, làm bộ đáng thương nhìn qua Linh Tuyết, "Tỷ tỷ mặt của thật đáng sợ."

Ý thức được chính mình lần nữa thất thố, Linh Tuyết ngược ngừng khoát khoát tay, cười nói: "thực xin lỗi, tỷ tỷ vừa vừa nghĩ đến một kiện lại để cho người tức giận chuyện tình."

Ngay sau đó lời nói xoay chuyển, Linh Tuyết tiếp tục nói: "sự phụ người là tỷ tỷ bằng hữu đầu rồi, tỷ tỷ đang muốn đi bái phỏng hấn."

"Ồ! Nguyên lai tỷ tỷ là xà tộc đó a!" Tiểu Văn bừng tỉnh đại ngộ, vui cười nói: "xác thực như sư phò nói mỹ nhân xà đồng dạng xinh đẹp!"

Nói xong, liền bắt đầu bày ra Linh Tuyết ngân bạch sợi tóc.

"Tôm lược?" Linh Tuyết lập tức ngu ngơ.

Tiểu Văn lộ ra người hiền lành biểu lộ, mắt to màu đỏ nhân tình nhìn qua Linh Tuyết, tò mò hỏi nói: "sư phò có rất nhiều xà bằng hữu đầu rồi, tiểu Bạch, Tiểu Thanh, Tiểu Hắc, tỷ tỷ là cái đó một cái đầu này?"

Linh Tuyết sắc mặt âm trầm, bèn nhọn rống nói: "đủ rồi! Sự phụ của người là ai?"

Tiểu Văn đáy mắt hiện lên một tia giảo hoạt, "A, tỷ tỷ không biết sao? Tự là tân thủ thôn Cát y sư ah!"

Thoại âm rơi xuống, tiểu Văn nụ cười trên mặt chưa giảm, mà Linh Tuyết đã không có ngày thường dịu dàng hào phóng.

"Xứ nha đầu, người lại dám trêu chọc ta?" Linh Tuyết ngữ khí âm lãnh, đôi mắt ác ngoan trừng mắt thứ hai, "Nói! Người và Nhan Mặc Thương đến cùng quan hệ thế nào!"

Tiểu Văn sững sờ, có chút chột dạ lui về phía sau vài bước, trong miệng nói nói: "Nhan Mặc Thương là ai? Rất nổi danh sao?"

Nữ nhân này làm sao mà biết được? Cũng không thể nói ta chính là hấn chứ?

Tiểu Văn âm thầm cắn răng, lần này chơi lớn rồi!

"Đừng muốn lừa đảo được!" Linh Tuyết lãnh cười, "Ta tận mắt thấy hấn tại cái này tuyến, mà trong khoảng thời gian này duy vừa lên nét chỉ có người!"

"Chuyện này... Đây chỉ là trùng hợp á!" Tiểu Văn cố gắng biện giải cho mình, nội tâm lại hối hận muốn chết.

Bị nàng theo dõi, ai da nha, quá không cẩn thận rồi . .

Thế nhưng mà nào biết nữ nhân này điên cuồng như vậy.

"Logout chính là hấn, online biến thành người . . . Chẳng lẽ?!" Linh Tuyết đôi mắt hiện lên một tia kinh dị, "Chẳng lẽ các người . . ."

!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Phong Khởi Thương Lam Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 4: Hoa đào vận rủi (2)

Chương 4: Hoa đào vận rủi (2)

2014-07-07 12:48:37

Tiểu Văn âm thầm kêu khổ , nàng đoán được rồi hả? Làm sao bây giờ?

Lời nói đến tận đây , Linh Tuyết ánh mắt có chút lảng lệ ác liệt , nghiêng răng nghiêng lợi nói , "Ồ chỗ này cuộc hẹn?"

Cáp? Tiểu Văn lập tức ngu ngơ .

Sau đó nâng trán , bắt đầu dĩ nói: " đừng dọa người tốt đi! Đại thẩm !"

"Xứ nha đầu , cho người thêm một cơ hội . . . Nói ! Các người quan hệ thế nào?" Linh Tuyết hai tay hoàn ngực , nhìn qua tiểu Văn .

Tiểu Văn thờ phào một cái , còn tưởng rằng lời đùa !

Đột nhiên con người màu đỏ từ chuyển động một vòng , hiện lên một tia giao hoạt . Không nếu như để cho nàng đâm lao phải theo lao , để nàng hiểu lầm ! Tức chết nàng !

Thuận tiện còn có thể bồi mềm rú xuống báo thù ! Một lần hành động rất hiếm có nha !

Tiểu Văn nét mặt biểu lộ cười xấu xa , giả bộ nhăn nhó bộ đáng , làm ho khan vài tiếng .

"Khụ khụ , nếu bị người phát hiện , vậy không có biện pháp ."

"Cái gì?"

"Người không phải là đã đoán được sao , cần gì phải hỏi ta?" Tiểu Văn mỉm cười , khuôn mặt cười lộ ra ngọt ngào lúm đồng tiền , đôi mắt cao hứng ngạo (khom) đã thành trắng lười liêm , "Nhan Mặc Thương đương nhiên là —— bạn trai của ta !"

"Chúng ta sớm mà bắt đầu kết giao rồi, chỉ là không có công khai mà thôi ." Tiểu Văn thuận tiện giải thích một câu , nói như vậy nàng sẽ tuyệt vọng rồi đi.

"Chuyện này... Đây không phải là thật . . ." Linh Tuyết thân thể cứng đờ , màu xanh nhạt Thủy con mắt dưng dưng ra hơi nước , một giọt một giọt chảy xuống đôi má , sờ sờ động lòng người làm cho người thương yêu ."Nhan Mặc Thương là của ta !"

"Điều đó không có khả năng . . . Hắn là của ta !" Linh Tuyết khóc , trong miệng lẩm bẩm nói .

Tiểu Văn xấu hổ , ta như thế nào không biết , ta lúc nào biến thành của người?

"Người không thừa nhận cũng vô ích , vốn chính là Nhan ca ca hẹn ta tới đây , hắn lập tức liền sắp tới ồ!" Tiểu Văn khoe môi mỉm cười , "Người chính là hết hy vọng đi!"

Mềm rú xuống , vì báo thù cho người , ta nhưng hi sinh lớn hơn !

Linh Tuyết khóc thét lên , "Câm miệng ! Câm miệng ! Câm miệng !!!"

Mặt của nàng âm trầm đáng sợ , đáy mắt hiện lên một tia dữ tợn , "Ta Linh Tuyết muốn lấy đồ vật không có không có được , bất kể là Nhan Mặc Thương vẫn là cái gì khác !"

Trong nháy mắt , sau lưng một đạo lực đầy , tiểu Văn cảm thấy mình thân thể đang không bình thường đôi mắt ngu ngơ . Huyền Nhai chỗ , Linh Tuyết đáng tươi cười có chút tàn nhẫn .

"Người đi chết đi!"

Linh Tuyết phảng phất từ Tu La mà đến Ác Ma , khoe miệng kéo ra cười lạnh .

Tiểu Văn đầu óc trống rỗng .

A? Chẳng lẽ lại . . .

Ta trong trò chơi lần thứ nhất tử vong đúng là . . . Ở chỗ này?

"Không cần ah ah ah ah ——" tiểu Văn sợ tới mức duyên dáng gọi to .

"Ahaha đừng tưởng rằng chỉ là điệu roi kinh nghiệm , " phía trên truyền đến Linh Tuyết cười lạnh một tiếng , mà cái kia nửa câu sau làm cho tiểu Văn thân

thể mềm mại lạnh lẽo .

"Núi này nhai thuốc về không còi mả địa đồ , người liền ở dưới mặt khôn đến chết đi!"

Tiểu Văn tại trong lòng bắt đắ dĩ gào thét .

Bị mình người theo đuổi giết chết , ai có ta không may nha nha nha ----

Mềm rù xuống , cái miệng quạ đen của nhà người !

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Phong Khởi Thương Lam Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5: Tai họa bất ngờ (một)

Chương 5: Tai họa bất ngờ (một)

2014-07-09 14:41:16

"101 , 102 , 103 , 104 . . ."

Một cô thiếu nữ khẽ nhủ lòng mảy mề đen , trợn trợn hơn thanh âm của vang lên theo . Cho đến đếm tới thứ hai , thiếu nữ rốt cục không nhịn được , giận nói: " vì cái gì còn không rơi xuống đất !"

Thanh âm u oán hạ xuống , nhìn qua xanh thẳm trời xanh , thiếu nữ con mắt màu đỏ ở bên trong hiện lên một tia bi thương , cô bé kia rõ ràng là Phong Luyến Văn .

"Ta đều đã làm tốt siêu sinh chính xác . . . Chuẩn bị . . . Rồi!" Phong Luyến Văn xoay người , trông thấy đột nhiên trống rỗng xuất hiện nước sông , lập tức quá sợ hãi , "Từ đâu tới sông?"

"Bịch" một tiếng hạ xuống , Phong Luyến khuya còn không kịp phản ứng , thân thể liền thẳng tắp rơi vào trong nước , cái kia ánh mắt như nước trong veo lộ ra hoảng sợ , yếu ớt la lên nói: "ô oa ! Cứu mạng . . . Ta không biết bơi !"

Đã qua hồi lâu , không có người đến trả lời . Phong Luyến Văn thân thể mềm mại không có cùng trong nước , lập tức thống khổ nhủ mảy , Thiên Thiên bàn tay như ngọc trắng che cái mũi , miệng nhỏ đỏ hồng cũng nhanh đóng chặt lại .

Chẳng lẽ ta muốn trở thành cái thứ nhất chết chìm người chơi? Phong Luyến Văn thầm nghĩ lấy . Trong đầu hiện ra cái loại này bị người phi nhỏ trắng cảnh . . .

"Xem, nàng chính là cái bị chết chìm thẳng quý không may !" Ai nha nha , thật là khó xem , nếu như ta là nàng mới không mặt mũi chơi tiếp tục! " " ha ha ha , thực xấu ah !"

Phong Luyến Văn sắc mặt trắng nhợt , trên mặt đẹp hiện ra quật cường thần sắc . Không được , ta mới không cần bị chết đuối , ta muốn cưỡng chế logout . . .

Màn hình vào lúc này hiển hiện ra , Phong Luyến Văn mảnh chỉ điểm kích 'Logout ' đột nhiên , màu đỏ tín hiệu biểu hiện 'Ngài không cách nào logout'.

Phong Luyến Văn thân thể run lên , mắt to tràn ngập không thể tin . "Cái gì?! Không thể logout? Vì cái gì?!" Phong Luyến Văn bờ môi trắng bệch , thanh âm có chút run rẩy , "Vì cái gì không thể logout?!"

Tuyệt vọng bao phủ tại Phong Luyến Văn trên người , dần dần , trên người mỗi một làn nang mất đi tri giác , Phong Luyến Văn chậm rãi hợp ở hai con người .

Lần sau , ta nhất định phải học cách . . . Bơi lội . . .

Kiểu tiểu thân thể không bị khống chế hướng rơi xuống , chẳng biết lúc nào , tùy thân vượt qua mang balo lệch vai nhẹ nhàng nhúc nhích , phút chốc , chui ra một đoàn thanh lam sắc quang mang , tia sáng kia dần dần khuếch tán , tiêu tán sắp , một vị tuyệt mỹ nam tử tùy theo xuất hiện .

Nam từ kia ngũ quan như đao thời khắc giống như tình mỹ , hai đầu lông mày có trời sanh quân lâm thiên hạ khí phách vương giả chi tức , Tú nhược cô gái lông mày phía dưới là một đôi câu nhân tâm phách màu xanh da trời pha lẫn xanh lá cây mỹ lệ đôi mắt . Cao cao quán lấy quan phát , trường như nước chảy sợi tóc phục tùng như ý ở sau lưng , mỏng mà khêu gợi môi nhấp nhệ , mỉm cười , sẽ mê đảo chúng sinh giống như .

Nam từ nhìn qua mắt đi ý thức Phong Luyến Vãn , thân hình khẽ nhúc nhích , ôm lấy thứ hai dịu dàng nắm chặt thon thả , nhu hòa ôm vào trong ngực .

Đem Phong Luyến Vãn đặt nằm ngang bên cạnh bờ , nam từ giữ im lặng , ánh mắt thâm thúy không biết suy nghĩ cái gì .

Nhìn qua Phong Luyến Vãn tiếu lệ đôi má , hần đột nhiên cúi người xuống , sờ nhẹ thứ hai trắng nõn cái trán , động tác cẩn thận ôn nhu . Mạnh mẽ , hần không chút nào thương hương tiếc ngọc nhéo ở thứ hai huyết đạo , lura thừa thiếu thiếu Thủy cũng theo phun ra .

"Đây chính là ta mệnh định chi nhân?" Giọng nam mang theo một chút từ tính , lại lạnh như băng bất cận nhân tình , "Thực yếu."

Hần trầm mặc một hồi , đột nhiên chọc chọc Phong Luyến Vãn mãnh như sữa bò làn da , thứ hai um một tiếng , "U-a...aaa . . ."

Nhàn nhạt , như là hồn dỗi , xen lẫn dụ cảm giác của con người .

Bỗng nhiên , tay kia chỉ đột nhiên dừng lại , hần thì thảo nói: " đáng tiếc đã đến giờ . . ."

Nam từ thân ảnh , dần dần tiêu tán .

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Phong Khởi Thương Lam Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Tai họa bất ngờ (2)

Chương 6: Tai họa bất ngờ (2)

2014-07-09 14:57:00

Phong Luyến Vãn rượu con mắt màu đỏ dần dần mở ra , chậm rãi ngồi thẳng người , nàng nghi hoặc nói: " a? Ta vậy mà không chết?"

"Bất quá , luôn cảm giác quái chỗ nào quái đây. . ." Phong Luyến Vãn sờ sờ gương mặt của mình , nhú lại lông mày kẻ đen , thủy chung không nghĩ ra được đến tốt cùng .

Coi như vậy đi ! Không muốn á!

Phong Luyến Vãn lười biếng mở rộng cánh tay , khuôn mặt lộ ra vẻ mặt dễ dàng .

"Ta đã nói rồi , vận khí của ta thế nhưng mà tốt đến lại để cho mềm rù xuống đều ghen ghét , làm sao sẽ chết đuối!"

Đón lấy lông mày kẻ đen ngả ngón , nghĩ đến vừa mới tràng cánh nàng liền tức cảnh hồng . Lần này thiếu một ít liền gặp nạn , nhất định phải hướng phục vụ khách hàng lên án !

Đài màn hình hiển hiện ra , Phong Luyến tối nay kích 'Logout', nhưng đáng tiếc lại xuất hiện liên tiếp 'Ngài không cách nào logout'. Nàng trong lòng thất kinh , không thể logout , là đặc thù địa đồ nguyên nhân?

Trong đầu hiện ra Linh Tuyết bén nhọn đích thoại ngữ , Phong Luyến Vãn mặt mũi tràn đầy hắc tuyến , thật đúng là bị nữ nhân kia nói trúng rồi !

'Bình !' trợn trợn tiếng đánh nhau vang lên , đang tại buồn làm sao bây giờ Phong Luyến Vãn đáy mắt hiện lên vẻ vui mừng , "Bên kia có người ! Thật tốt quá ! Để cho bọn họ giúp ta cho phục vụ khách hàng gọi điện thoại !"

Cái này được cứu rồi ! Phong Luyến Vãn như thích phụ trọng nở nụ cười .

"Túc sư đệ ! Ngươi còn có lời gì nói?" Quát to một tiếng xen lẫn phần nộ vang vọng rừng cây . Nam từ kia tuần mỹ tuyết luân , sắc mặt như điêu khắc giống như ngũ quan rõ ràng , có cạnh có góc mặt của dị thường tuần mỹ . Tóc dài màu tím chấm chú quán lên , mày kiếm ở dưới một đôi tròng mắt , lợi

hại giống như vô đao . Thật mỏng môi , sắc nhạt như nước .

Đối diện nam tử kia một đầu sâu mái tóc dài màu đỏ , không quán không hệ rối tung tại sau lưng , bóng loáng như ý rù xuống giống như tốt nhất vài tơ . Vàng óng ánh đôi mắt phát ra điểm một chút vui vẻ , khóe mắt có chút nhếch lên , khóe môi vẽ ra một đạo tà mị độ cong . Mỉm cười , có kinh tâm động phách mị hoặc cảm giác .

"Trả lại Ngũ Đạo Luân Hồi kính , theo ta về sư môn thỉnh tội !"

"Ngũ Đạo Luân Hồi kính , vốn là thuộc vật vô chủ , năng giả ủng chi !" Bị gọi Túc sư đệ tà mị nam tử cười cười , đáy mắt toát ra trào phúng , "Về phần như vậy không thú vị sư phụ của , ta mới không cần tiếp tục chờ đợi!"

Nghe vậy , nam tử tóc tím sầm mặt lại , nhìn qua lên trước mặt cả lo phát phờ người , tức giận chăm chú áp tại trong lòng . Bàn tay nắm chặt , linh lực chân động làm cho không khí chung quanh bỗng nhiên trở nên khẩn trương lên .

"STOP !"

Một đạo nhẹ nhàng dễ nghe tiếng nói âm vang lên , hai người đồng thời quay đầu nhìn lại .

Đập vào mi mắt nữ hài , đang mặc trắng nhạt quần áo , trường cùng dắt dấy , eo nhỏ lấy vẫn mang ước thúc , càng hiện ra không đủ một nắm . "Trắng noãn làn da giống như vừa bóc lột xác trứng gà , hai mắt thật to lóe lên lóe lên phảng phất có thể nói , nhỏ nhỏ cặp môi đỏ mọng cùng làn da màu trắng , càng lộ vẻ rõ ràng , một đôi lúm đồng tiền đều đều phân bố tại đôi má hai bên , nhẹ nhàng cười cười , má lúm đồng tiền tại đôi má như ẩn như hiện , Nhưng yêu như Thiên Tiên .

Cô bé này rõ ràng là Phong Luyến Vãn , năng ôm trong ngực bé thỏ con , ngọt ngào cười , "Hai vị trước nghỉ khẩu khí , hãy nghe ta nói ."

Tà mị nam tử đôi mắt nhìn qua nàng , ngay sau đó hần khóe môi câu dẫn ra lo lắng phát giác đường cong , ánh mắt thâm trầm nhìn qua thứ hai , "Người tốt cuộc đã tới !"

Phong Luyến Vãn khuôn mặt cười lộ ra sai sững sờ biểu lộ , trong lòng trì trệ , như thế nào có loại dự cảm xấu . . .

Nam tử kia thân hình khẽ nhúc nhích , một vệt kim quang trực tiếp Trùng Phong Luyến Vãn đánh úp lại , hần nói: " mau đưa bảo kính mang đi , ta tới ngăn lại hần !"

Phong Luyến Vãn tròn mục sững sờ , ngơ ngác nhìn rất nhanh bay tới Ngũ Đạo Luân Hồi kính , tóm lược? Cần phải nhanh như vậy , không sẽ là cái gì hung khí đi . Khi phản ứng lại , nàng lập tức vung ra chân chạy , trong miệng giận dữ nói: " ta mới không cần !"

Trong lúc lo lắng khóe mắt hướng về sau lờ mờ đi , thấy rõ vật kia bộ dạng lúc , Phong Luyến Vãn lập tức ngu ngơ .

"Cái này là cái lẽ gì thôn?!" Phong Luyến Vãn cả giận nói , đây thật là xấu đến không thể lại xấu !

Cái kia tấm gương nổi giận đùng đùng gõ Phong Luyến Vãn đầu hai cái , nhắm trúng nàng bị đau kêu vài tiếng , nàng lúc này mới làm bộ đáng thương cầu xin tha thứ , "Ta sai rồi . Ngài là thần rất vĩ đại kính đại nhân !"

Cái kia thần kính đặc ý lên tiếng cười , Phong Luyến Vãn tắc thì bùm lấy đầu , u oán nói: " liên tấm gương đều khi dễ ta . . ."

Đây là cái gì thế đạo?!

Ngay sau đó cái kia thần kính hóa thành một vệt kim quang , lập tức chui vào trong thân thể của nàng .

"A?! Tấm gương biến mất?" Phong Luyến Vãn không thể tin kêu lên .

"Ha ha ha , Ngũ Đạo Luân Hồi kính rõ ràng nhận biết cái tiểu nha đầu này làm chủ , " tà mị nam tử khóe môi vẽ ra một vòng khinh bạc cười , " Hàn sư huynh , người phải như thế nào báo cáo kết quả công tác?"

" rõ ràng là bọn người cùng tà ma trộm giấu thần kính !" Hàn Ảnh nặng ngữ khí âm lãnh , ánh mắt lờ mờ hướng Phong Luyến Vãn , giận nói: " yêu nữ , còn không thúc thủ chịu tội?"

"Yêu nữ . . . Chi ta?" Phong Luyến Vãn vẻ mặt vô cùng nghi hoặc , ngốc nảy sinh (manh) ngốc nảy sinh (manh) nhìn qua hai người .

"Nếu như ta là người , hiện tại có thể không có thời gian nói chuyện , " nam tử Trùng Phong Luyến Vãn trừng mắt nhìn , "Vẫn chờ bị hần nghiêm hình bức cung sao? Hàn sư huynh cũng sẽ không thương hương tiếc ngọc nha."

"Ngũ Đạo Luân Hồi kính một khi nhận chủ , chỉ có chủ nhân từ vong mới có thể cướp đi . . ." Nghe vậy , Phong Luyến Vãn cảm giác sau lưng một cỗ âm hàn khí tức truyền đến . Nam tử kia trên mặt ngấm lấy cười ôn hòa , tiếp tục nói: " bảo kính liền giao cho người , sẽ tốt tốt đảm bảo nha !"

Nguy rồi ! Người này sẽ không coi chúng ta là thành một nhóm chứ?

Phong Luyến Vãn nghĩ vậy , quay đầu nhìn xem sắc mặt âm trầm hàn ảnh nặng , trên người bộc phát ra mãnh liệt sát ý .

Ah ah a, hoàn toàn đã cho rằng ah !

"Xú tiểu tử ! Bút trưởng này ta nhớ kỹ !" Phong Luyến Văn hung ác ánh mắt trừng mắt vừa muốn rời đi tà mị nam tử , chợt lập tức vung ra chân chạy ,
"Đáng giận ! Ta rõ ràng cũng sẽ bị người mưu hại !"

Tam thập lục kế tẩu vi thượng sách !

XÍU...UU! ——

Một đạo ánh sáng lạnh xẹt qua Phong Luyến Văn bên cạnh , màu cam sợi tóc bay xuống . Nàng đang nhìn mình bị trừ một nửa tóc dài , nhìn về phía hàn ảnh nặng ánh mắt có chút chán kinh .

Đao kiếm trên không trung xoay tròn vài cái , cuối cùng nhất rơi vào hàn ảnh nặng tay ở bên trong, hàn ánh mắt có chút thâm trầm , đáy mắt hiện lên một tia lệ khí , toàn thân tản mát ra mệnh môn linh lực .

"Giao ra thần kính !" Hàn ảnh nặng khẽ mở môi mỏng , mắt lạnh nhìn thứ hai , đạo, "Nếu không lần sau chặt đứt cũng không phải là tóc rồi!"

Phong Luyến Văn đưa lưng về phía hắn , sầm mặt lại , kéo môi lắm bầm nói: " đáng giận . . . Lại dám cắt đứt tóc của ta . . ."

"Khinh người quá đáng ! Ngươi cho rằng ta thật sự sợ ngươi?" Phong Luyến Văn ngữ khí âm lãnh , rượu trông mắt màu đỏ nhìn qua hàn ảnh nặng , chút nào không chịu yếu thế .

Hàn ảnh nặng nhú mày , đáy mắt xẹt qua một tia lãnh ý . Một bên xem kịch vui tà mị nam tử phác thảo môi khẽ cười , "Con thô nóng nảy cũng cần người sao? Thú vị ."

Phong Luyến Văn mạnh mẽ chỉ sờ về phía mang theo người balo lệch vai , khẽ cắn môi , nàng theo trong bọc móc ra dây, đúng là cái kia mọi người tranh đoạt thần khí mặt nạ !

Vốn không muốn bại lộ . . . Nhưng là thù này không báo , không phải ta Phong Luyến Văn !

Phong Luyến Văn cười lạnh , chậm rãi mang lên này mặt nạ , che ở nàng bao hàm tức giận gương mặt của .

Xem ta biến thành Nhan Mạc Thương , đem ngươi đánh cho hoa rơi nước chảy !

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Phong Khởi Thương Lam Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Mới vào tiên môn (một)

Chương 7: Mới vào tiên môn (một)

2014-07-18 11:58:38

Vừa đem ——

"Phóng ngựa đến đây đi !" Phong Luyến Văn phách lối quát to một tiếng , mảnh khảnh chân dài khẽ cong một mực , Thiên Thiên ngón tay ngọc khép lại , bộ dáng có chút chất phác đáng yêu .

Đối diện hai người lập tức ngầy người .

Ự...c ——

Một hồi quạ đen âm thanh truyền đến .

Phong Luyến Văn sắc mặt đại biến , trong nội tâm bỗng dung cả kinh . Chuyện gì xảy ra?! Vậy mà không được biến thân?!

'Cấp bậc chưa đủ , ngài không cách nào sử dụng 【 ẩn sát 】' hệ thống máy móc thanh âm của tại vang lên bên tai . Nghe vậy , Phong Luyến Văn trong

nội tâm bất đắc dĩ tru lớn , rõ ràng chỉ là cấp 30 có thể dùng ! Lại là Bug sao?

"Oa ha ha , tiểu nha đầu vàng đầu rồi hả? Đây là hát cái đó xuất diễn?" Tà mị nam tử ôm bụng khoa trương cười ra nước mắt được , Phong Luyến Văn khuôn mặt đỏ lên , mà ngay cả lãnh khốc hàn Ảnh nặng cũng toát ra khinh bỉ thần sắc .

Phong Luyến Văn âm thầm cắn răng , đón lấy ngượng ngừng che chính mình mặt đỏ bừng gò má .

Trời ạ ! Phu nhân thật mất thể diện ! Rất nhớ đào hồ đem mình chôn !

Chẳng lẽ chỉ có thể dùng chiêu đó sao?

Vì vậy , Phong Luyến Văn lập tức bài trừ đi ra mấy giọt nước mắt , xử lý chính mình màu cam tóc dài , đón lấy dùng điểm đậm đáng yêu đôi mắt nhỏ thần nhìn qua hàn Ảnh nặng , khóc thút thít vài tiếng , làm bộ đáng thương nói: "Vị đại hiệp này , tiểu nữ tử là bị oan uổng . Nếu như người không phân biệt chân tướng , Nhưng liền trúng phải gian nhân cái bẫy ah !"

"Xảo ngôn lệnh sắc !" Hàn Ảnh nặng sắc mặt nguội lạnh , âm thanh lạnh lùng nói .

Phong Luyến Văn hàm răng cắn môi dưới . Sách , hồ xuống đồng bằng bị chó khinh ! Đụng phải cái này mềm không được cứng không xong gia hỏa . . .

"Thấy vậy ở bên trong không có chuyện của ta ." Yêu mỹ nam tử lười biếng cười cười , nhảy dựng nhảy lên , thẳng tắp rơi vào trên nhánh cây .

"Đứng lại !" Hàn Ảnh trọng đại uống , kiếm trong tay nhận bay múa đánh tới .

Cà ——

Hàn Ảnh nặng một kiếm hạ xuống , nhánh cây theo thứ đó lưu lại vết kiếm , bỗng nhiên đoạn rơi . Tà mị nam tử thân hình khẽ động , một cổ cường đại lực đạo hướng về sau người đánh tới , hàn Ảnh trọng tướng mũi kiếm quét ngang , hào quang chớp lên , chặn công kích của hắn .

Phong Luyến Văn đáy mắt sáng ngời , thừa dịp hiện tại không ai chú ý ta , chạy !

Hàn Ảnh nặng nhìn về phía cái kia tà mị nam tử , con mắt sắc hơi trầm xuống , bàn tay vung lên , đón lấy một cổ nguồn linh lực không lồ bao phủ ở trong thiên địa , vài thanh màu xanh da trời đoàn kiếm hiển hiện , lợi hại kiếm quang ẩn chứa làm người sợ hãi lực lượng kinh khủng .

"Vạn hoa băng Ảnh Quyết !"

Tà mị nam tử cười cười: "Rất cực đối với ta dùng tuyệt chiêu sao? Sư huynh , thật đúng là tuyệt tình ah !"

Thân hình hắn một nghiêng , tránh thoát hàn Ảnh nặng một kích trí mạng .

XÍU...UU! ——

Kiểm kia Ảnh đột nhiên đánh úp về phía một cái phương hướng , một bóng người xinh đẹp đập vào mi mắt .

"Không được!" Hai người thất kinh .

Phong Luyến Văn như là đã nhận ra cái gì , xoay người sang chỗ khác , nhìn thấy bay thẳng tới mình một đạo tia chớp , không khỏi sợ tới mức hoa dung thất sắc .

Nàng đột nhiên cảm giác phần bụng hung hăng đau xót , đau nước mắt cũng chảy ra .

30% trò chơi cảm nhận sâu sắc nguyên đến mạnh như vậy , sớm biết như vậy còn không bằng tự sát . . .

Một bộ lạnh lùng khuôn mặt tuấn tú xuất hiện ở trong tầm mắt của hắn , Phong Luyến Văn cắn môi dưới , quật cường từng chữ từng chữ một mà nói: "Ta hận ngươi . . ."

Đón lấy ý nghĩ u ám , thân thể đã mất đi tri giác .

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Phong Khởi Thương Lam Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 8: Mới vào tiên môn (2)

Chương 8: Mới vào tiên môn (2)

2014-07-19 10:55:13

Huyền Tịch tông, vốn là Lam Lan đại lục số một tu tiên tông môn, nhưng mà tự năm trăm năm trước Tinh Trữ chân nhân vẫn lạc về sau, giảm xu thế hơi, hôm nay đã không còn nữa ngày xưa thịnh cảnh.

Vài tòa cao rộng núi lớn, tiên sương mù mờ ảo, che giấu loáng thoáng. Mơ hồ, có thể trông thấy mấy ngàn thềm đá còn quần núi non trùng điệp. Thế núi hiểm trở, lại màu xanh hoa cỏ bộc phát. Một tòa trên tám bia đá tiêu tiêu sái sái có khắc Huyền Tịch tông ba chữ to.

Hàn ảnh Trọng cất bước đi đến thềm đá, đột nhiên có người ngạc nhiên gọi: Đúng vậy Hàn sư huynh!"

"Hàn sư huynh đã trở về!"

"Hàn sư huynh mới mười tám tuổi thì đến được Trúc Cơ tầng hai, mấy vị trưởng lão năm đó cũng không còn lợi hại như vậy!"

"Hắn là biến dị Băng Linh căn, tu luyện đương nhiên nhanh hơn chúng ta!"

"Đương nhiên!"

". . ."

Mọi người đều nghị luận âm ỉ, hàn ảnh Trọng mặt lạnh lùng lại không có bất kỳ biểu lộ. Một vị tóc màu lam tu tiên nữ hài say mê vậy vuốt ve gương mặt của mình: "Hàn sư huynh thật sự tốt soái (đẹp trai) ah! Người ngay cả hắn một cây ngón tay nhỏ cũng không sánh nổi!"

Ngay sau đó ánh mắt của mọi người tề tụ tại hàn ảnh có thai lên, cái kia ánh mắt dường như có chút kinh ngạc.

Thế nhưng mà, mặc kệ lúc nào đều lãnh khốc Hàn sư huynh. . .

Vậy mà ôm một nữ nhân đã trở về!

Cái kia núp ở hàn ảnh Trọng trong ngực nữ hài, đúng là Phong Luyến Vãn. Màu cam tóc dài rối tung mà xuống, đóng chặt hai con ngươi đã mất đi ngày thường hào quang, khoe mắt hiện ra nhân nhợt màu xám, bờ môi trắng bệch. Nàng đau đớn ưm một tiếng: "U-a..aaa . . ."

"Nữ nhân kia là ai?" Các cô gái nghị luận âm ỉ, trong thanh âm có chút giấu diếm không được ghen ghét cùng phần hận.

Phong Luyến Vãn rưng rưng con mắt màu đỏ chậm rãi mở ra, nàng lẩm bẩm: "Đau quá..."

Ta không phải cần phải treo trở về thành sao? Vì cái gì vẫn như thế đau nhức. . .

Phong Luyến Vãn giương mắt, trông thấy hàn ảnh trọng phóng lớn mấy lần bên mặt, lập tức lại càng hoảng sợ, trong nội tâm kinh ngạc, tại sao là hắn?

"Cái này nhất định là ảo giác! Hàn sư huynh rõ ràng ôm nữ nhân?! Hàn sư huynh chưa bao giờ gần nữ sắc đấy, liên ưu tú như vậy sầm sụ tỷ đều không để vào mắt. . ."

"Gạt người! Ta tuyệt không tin!"

"Nữ nhân kia cùng hắn quan hệ thế nào?"

"Băng sơn cũng sẽ hòa tan?"

"..."

Các cô gái đều là sảo sảo nhượng nhượng(bảy mồm tám mả chõ vào) nghị luận lên, vừa mới tỉnh lại Phong Luyến Vãn một con mắt nhắm, con mắt còn lại ọt ọt chuyển lên một vòng, đón lấy nhìn bên trái một chút nhìn bên phải một chút.

Nữ hài đều là ghen tỵ nhìn xem Phong Luyến Vãn, không thể tha thứ! Thứ hai rừng mình một cái, một con khác mắt cũng đóng.

Thật đáng sợ, ta còn là đã bất tỉnh được rồi.

Huyền não âm thanh dần dần tán đi, hàn ảnh Trọng ôm trong ngực Phong Luyến Vãn, đi bộ đi đến đại điện thềm đá, hào hùng khí thế cửa điện đập vào mi mắt.

Hàn ảnh trọng tẩu vào đại điện, quỳ một chân trên đất, ôm quyền nói: "Đệ tử vô năng, chưa đem Túc sư đệ mang về, mời sư phụ trách phạt."

Phía trước truyền đến một hồi hư vô mờ mịt thanh âm của , nhân nhạ: "Trọng, đây là người nhiệm vụ lần thứ nhất thất bại , Nhưng có nguyên nhân?"

Hàn ảnh Trọng cúi đầu xuống , trầm mặc không nói .

"Mà thôi , "Người nọ thở dài , chợt lại nói: " người mang về tiểu cô nương ta xem qua , tổn thương rất nặng ."

Hàn ảnh Trọng tiếp theo ngẩng đầu , đáy mắt hiện lên một tia áy náy , "Tai họa người vô tội , đệ tử cam nguyện bị phạt , kính xin sư phó cứu nàng Nhất Mệnh ."

Từ Trữ chân nhân nhanh nhắm mắt , ngữ khí không có một tia gọn sóng , "Phàm trần tánh mạng con người đối tại chúng ta bất quá là một chiếc thuyền con giữa biển cả mênh mông ."

"Ta rất thất vọng , Trọng. "Từ Trữ chân nhân lông mày kẻ đen hơi nhíu , lạnh lùng nói: " không phải là bởi vì người không thể hoàn thành nhiệm vụ , mà là người bởi vì một người phạm tặc buông tha nghiệt đồ !"

"Đệ tử biết tội , nhưng . . ."

"Đại đạo vô tình , người lại sa vào tại mềm yếu từ bi chi niệm . . ."Từ Trữ chân nhân ngữ khí lạnh lùng , "Chẳng lẽ đã quên người bước vào tiên đồ ước nguyện ban đầu?"

Hàn ảnh Trọng đôi mắt âm đạm , một đôi mày kiếm hơi nhíu .

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Phong Khởi Thương Lam Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 9: Mới vào tiên môn (tam)

Chương 9: Mới vào tiên môn (tam)

2014-07-19 11:48:37

Hồi tưởng ——

Phong Luyến Văn mắt đi tri giác té trên mặt đất , khoe môi chảy xuống máu tươi , vốn là linh động mắt to nhanh đóng chặt lại , chân mày tiến hành hiện màu xám .

Hàn ảnh Trọng thử thăm dò sờ về phía trán của nàng , đáy mắt hoảng sợ , "Vậy mà không có linh khí ! Chỉ là phàm nhân . . ."

"Tôn thương vô tội đâu rồi , người phải làm sao?"Tà mị nam tử cười khế , đáy mắt hiện lên một tia giáo hoạt , "Ta nhưng không có làm cái gì , nhận định nàng là mê hoặc nữ chính là người , tổn thương của nàng cũng là người !"

"Người !"Hàn ảnh Trọng đôi mắt lạnh lẽo , hung tợn theo dõi nam tử .

Thứ hai tốt như không nhìn thấy bất cứ thứ gì , tiếp tục nói: " nhắc nhở người ah , trên đất cái này nếu không trị liệu đã có thể khó giữ được cái mạng nhỏ này rầu~, dù sao cũng là phàm nhân . Chính là phàm nhân có thể chịu không nổi người uy thế của một kiếm ."

"Trừ phi người lập tức đưa nàng mang về tông môn chậm chễ cứu chữa ."

Hàn ảnh Trọng sửng sò , nhìn về phía nam tử ánh mắt có chút lảng lệ ác liệt .

Nam tử lười biếng nhún nhún vai , đáy mắt lưu chuyển lên không khỏi hào quang , Đứng vậy truy nã ta tên phản đồ này trọng yếu , vẫn là cứu nàng Nhất Mệnh trọng yếu? Lựa chọn của người là?"

Hàn ảnh Trọng cắn răng , âm lãnh thanh âm của một chữ một cái nhỏ ra .

"Lần sau gặp mặt ta sẽ không bỏ qua cho người !"

"Ha ha , hiện tại hiện đang huấn luyện giới đi . . "

Nam tử lẩm bẩm nói , khóe môi vẽ ra một vòng nụ cười giễu cợt , mũi hoặc con mắt màu vàng óng nhìn về phương xa .

"Rõ ràng tại người tu chân trong mắt , phạm nhân bất quá là con sâu cái kiến . . . Lựa chọn của người thật sự là buồn cười ah . . ."

Cao gầy thân ảnh của đứng lặng tại ngọn cây , gió nhẹ quét , áo trắng tùy theo phiêu dạt .

"Bất quá cũng không sao . Dù sao lần sau , ta cũng vậy sẽ giết còn người , sư huynh ."

Bình thân không có pháp phòng thanh âm , lại dấu điểm sát ý ngập trời .

Đại diện .

Từ Trữ chân nhân không mang theo một tia cảm (giác) thanh âm của vang lên ."Như người không có thể chặt đứt phần này từ niệm , tu tiên chi đạo khó có đại thành ."

Hàn ảnh có thái hình mạnh mẽ cứng đờ , "Người đứng dậy đi ." Từ Trữ chân nhân thở dài nói: " về phần tiểu cô nương kia . . ."

"Phạm nhân bị người kiếm khí gây thương tích bản đem làm hồn quy địa phủ , mà nàng có lẽ mệnh không có đến tuyệt lộ . . . Nhưng mà , muốn trị tốt thương thế kia , lại không phải thuốc các thủ tọa mộc trường lão luyện xoay chuyển trời đất đan không thể ."

Xoay chuyển trời đất đan , là tam giai luyện đan đại sư cấp bậc cao nhất lĩnh được , một đan khó cầu .

"Lam Lan đại lục Luyện Đan Sư có thể nói lân mao (lông) phượng giác , có thể luyện ra xoay chuyển trời đất đan đấy, không khỏi bị tôn sùng là khách quý . Chính là vì sư , cũng phải đối với hân lễ nhượng ba phần ."

"Đệ tử nguyện lấy bất kỳ giá nào cầu lấy một quả xoay chuyển trời đất đan ." Hàn ảnh Trọng ngẩng đầu , đáy mắt hiện lên một tia kiên định .

"Cho dù là đi trăm sát cốc săn giết chín liều thôn thiên khuyến?" Từ Trữ chân nhân có chút kinh ngạc , chợt lại nói: " trăm sát cốc yêu thú mọc lan tràn , chín liều thôn thiên khuyến tương đương với Trúc Cơ hậu kỳ tu sĩ . Lấy người Trúc Cơ sơ kỳ tu vi tiến đến , Nhưng vị cứu tử nhất sinh ."

"Đệ tử nguyện đi ." Hàn ảnh Trọng ôm quyền nói .

"Người có thể nghĩ thông suốt?" Từ Ninh thực ngữ khí âm lãnh , lại nói: " mang về chín liều thôn thiên khuyến nội đan , tắc thì mộc trường lão đồng ý người xoay chuyển trời đất đan một quả , tự giải quyết cho tốt ."

"Vâng!"

Cvt : ta ns cái mụ ni cô sư phụ này dễ chắc từng khúc quá...

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Phong Khởi Thương Lam Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Trò chơi vẫn là sự thật? (một)

Chương 10: Trò chơi vẫn là sự thật? (một)

2014-07-23 17:34:09

"U-a..aaa , đau quá . . ." Phong Luyện Văn bị đau ưm một tiếng , mở mắt ra . Trong lúc đó cảm nhận được trên người một cỗ cường đại lực đạo , nàng hốt hoảng rũ xuống con người , đập vào mi mắt chính là từng vòng to và dài đồ vật quấn quanh ở trên người mình .

Nàng tròng lớn mắt hạnh , gọi nói: " đây là cái gì?"

Đột nhiên , một cái hồi mông mông đầu rần mơ hồ xuất hiện .

"YAA.A.A.. Nha nha ——" nàng thân thể run lên , rượu con mắt màu đỏ chảy xuống nước mắt , thì thảo nói: " không cần ăn ta , cứu . . . Mệnh . . ."

Cái bóng kia mạnh mẽ rõ ràng , ánh mắt bén nhọn , âm lãnh khí chất , không phải hàn ảnh Trọng còn sẽ là ai?

Đầu người tăng thêm thân rần , còn có cái kia thật dài đầu lưỡi , chẳng lẽ lại muốn ăn luôn nàng đi?!

Nàng lập tức ngây người , đỉnh tai nhức óc tiếng thét chói tai vang lên .

"Oa ah ah ah ah ah ah !"

Tiên sương mù lượn lờ , non xanh nước biếc , Lâm Ấm đường mòn còn quần một tòa tinh mỹ phòng nhỏ , nhiều bó hoa chói mắt nở rộ , ánh mặt trời chiếu sáng lấy giống như độ một tầng kim .

Trong phòng , một cái tuyệt mỹ nữ hài ngồi thẳng người , hoảng sợ không chừng vỗ ngực một cái . Mâu cam sợi tóc tùy ý khoác lên sau vai , tản ra mê người mùi thơm ngát . Mâu đỏ Thủy con mắt lốm đốm lốm đốm , lưu chuyển lên linh động hào quang . Miệng nhỏ đỏ hồng khẽ nhếch , hà hơi mùi thơm . Da trắng nõn nà , quýnh tị ngón tay ngọc . Cô bé này đúng là Phong Luyến Văn .

Nàng thờ phào một cái , làm ta sợ muốn chết ! Rõ ràng mơ tới cái kia quan tài mặt . . . Thực điềm xấu !

"A? Đây là ở đâu?" Nàng lúc này mới đánh giá đến chung quanh , người người đẹp và tinh mịch đàn mộc mùi thơm , nàng tự nói nói: " ta không phải nên treo trở về thành sao?"

[Điểm phục sinh] thế nhưng mà khóa lại nha !

Trong nội tâm nàng hiện lên dự cảm bất hảo , "Văn là điều tra thêm nhìn kỹ ." Sau đó , nàng điểm kích [ấn vào] màn hình mở ra địa đồ , nhìn qua xa lạ địa lý hình dạng , nàng nghi ngờ vuốt tron bóng cái cảm , "Lam uyên đại lục? Chưa từng nghe qua Thương Lam chỉ định có cái chỗ này , hẳn là . . ."

"Ta phát hiện bản đồ mới rồi!" Phong Luyến Văn trong lòng xẹt qua một vòng kinh hãi , cười tự nói , "Nhân phẩm Đại Thần quả nhiên cùng ta cùng tồn tại !"

LUKY ! LUKY !

Phút chốc đôi mắt hơi sẫm , mân mê môi anh đào , "Thế nhưng mà cũng không biết lần này tử vong mất bao nhiêu kinh nghiệm . . ."

"Ồ ô , để ta xem một chút . . ." Nói xong , Phong Luyến tới nay khai mở nhân vật thuộc tính , đôi mắt nhếch lên , liền lập tức kinh ngạc .

Tính danh: Phong Luyến Văn

Chủng tộc: Phạm nhân

Đẳng cấp: 1

Khí huyết: 20 :20

Chân nguyên: 0 :0

Công kích: 5 :5

Phòng ngự: 1

Danh vọng: 0

Kinh nghiệm: 0 :10

"Cái gì?!" Phong Luyến Văn không thể tin kêu to , "1 level !"

Không đúng! Nhất định là ta mở ra phương thức không đúng!

Phong Luyến Văn cắn môi dưới , lại lần nữa thử một lần , Nhưng cái kia sáng loáng vĩnh viễn không đổi một cấp làm cho nàng lập tức nước mắt chảy .

"Ta tân tân khổ khổ luyện được đẳng cấp cứ như vậy không có?!" Phong Luyến Văn cảm thấy một hồi đau lòng , ngón tay run rẩy ấn mở vật phẩm khác . "Của ta trang bị , thần của ta thú . . ."

Lo lắng đề phòng kiểm tra hán vật phẩm của hán , phát hiện hoàn hảo không chút tổn hại lúc, Phong Luyến Văn lúc này mới thở phào một cái , "Hô ! May mắn vẫn còn ở đó."

Đợi một chút, thần của ta sủng !!!

"Cái này trứng ở đâu ra?" Bụi bần đích thực khó coi !

Tra tốt rồi vật phẩm, Phong Luyến Văn khóc không ra nước mắt ngồi dưới đất .

Ngạch sẽ không nên phản ứng nữ nhân kia ,

Ngạch không để ý nữ nhân kia ,

Ngạch sẽ không lại luân lạc tới cái này thương tâm địa phương ,

Ngạch tự cũng không biến thành một cấp . . .

Ngạch sai đây, ngạch thật vậy sai đây,

Phong Luyến Văn trong nội tâm u oán nghĩ như vậy , bất tri bất giác đã qua nửa giờ , gần người lấy đi ra nhà gỗ nhỏ . Gió mát hơi phật , truyền tới ào ào tiếng gió . Phong Luyến Văn ánh mắt nhếch lên , ánh mắt trong khoảnh khắc đó ngốc trệ .

Cao và dốc dãy núi, thật dài thác nước phi chảy nước mà xuống, khắp chung quanh cây cối bật phát , nước suối có chút tạo nên rung động , từng vòng chậm rãi tiêu tán . Một vị tuyệt mỹ nam tử , lười biếng ngồi ở bên suối , một bộ áo trắng , tóc bạc rối tung , Kinh Trần bất nhiễm , phảng phất giống như tiên nhân . Xem ra tuấn khuôn mặt đẹp , khiến cho Phong Luyến Văn đáy lòng rò rỉ một cái .

Giống như cô gái Liễu Mi xuống, một đôi ám tròng mắt màu xám nhộn nhạo ôn nhu , cái trán viên kia nho nhỏ màu xanh da trời ẩn ký phảng phất tán phát ma lực , thật mỏng môi , sắc nhạt như nước .

Ánh sáng mặt trời chiếu ở trên người hán , dát lên một tầng màu vàng vàng sáng , hán hơi ngước đầu , thần sắc tĩnh Ninh mà an tường , một cái tiên hạc chạm khẽ hán tĩnh tế tỉ mỉ thon dài hai tay .

Hán ánh mắt hơi đổi , ánh mắt ôn nhu nhìn về phía Phong Luyến Văn , cười nhạt một tiếng , "Người đã tỉnh ."

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Phong Khởi Thương Lam Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 11: Trò chơi vẫn là sự thật? (2)

Chương 11: Trò chơi vẫn là sự thật? (2)

2014-07-25 11:36:21

Nhìn trước mắt giống như trong tranh đi ra tuyệt mỹ nam tử , Phong Luyến Văn thanh tú trên mặt đẹp hiển hiện một vòng đỏ ửng . Đột nhiên con mắt mạo hiểm , "YAA.A.A.. . ."

"YAA.A.A.. Ah ah ——" Phong Luyến Văn không có tiết tháo chút nào hướng mỹ nam đánh tới , nam tử lại càng hoảng sợ , bắt đắ dĩ nhìn trước mắt thiếu nữ khả ái .

Phong Luyến Văn mảnh tay sờ xoạng lấy mỹ nam cổ áo lỏng tở , đón lấy mặt liễu mạng cộ lấy lỏng tở , trong miệng mơ hồ không rõ thì thảo , "Cái này NPC cổ áo trước lỏng tở thật đáng yêu , thật đáng yêu , thật đáng yêu , thật đáng yêu , ah !"

Nàng thế nhưng mà diễn hình lỏng tở không chế ah Đây!

Nam tử ôn nhu cười cười , cũng không bài xích nàng hành động như vậy .

"A , trên người có loại rất dễ chịu mùi thơm . ."

Nghe vậy , nam tử sững sờ . Phong Luyến Văn nghĩ thầm , là hương vị thế nào , quen thuộc như vậy , cảm giác , cảm thấy ở nơi nào nghe thấy được qua . . .

Đón lấy , nàng không thèm quan tâm hướng nam tử khoát tay áo , cất bước hướng phía cửa đi tới . Thứ hai giúp cho cười nhạt .

"Lần sau lại tới tìm hần , có lẽ có thể nghĩ tới ." Phong Luyến Văn trong nội tâm nghĩ như vậy , liền cười thuận tay mở ra đại môn .

"Người còn dám ra đây !!"

Quát to một tiếng xen lẫn phần nộ Trùng thứ hai vang lên . Phong Luyến Văn lập tức rung mình một cái .

"Giết nàng !"

"Thế sư huynh báo thù !"

"Đúng! Quyết không thể bỏ qua cho nàng !"

". . ."

Nàng lập tức cảm giác đại sự không ổn , rượu hai con mắt màu đỏ trái bầu bầu phải nhìn một cái , trong nội tâm một mảnh mờ mịt .

Uy uy , đây là che dấu nội dung cốt truyện sao?

Muốn lúc trước , đối phó những...này tiểu quái chỉ dùng động động ngón tay , nhưng bây giờ ta mới một cấp , tựa là ngược đãi tiết tấu ah !

Trong nội tâm khổ rồi nghĩ đến , Phong Luyến Văn bồi tiểu nhìn xem các vị khí thế hung hung hận không thể bới chính mình da nữ tử , "Mọi người có chuyện hảo hảo nói . . ."

"Oan có đầu nợ có chủ , các vị tuyệt đối đừng giết lầm người vô tội , ta nhưng là an phận thủ thường lương dân một cái ." Phong Luyến Văn nỗ lực giả trang ra một bộ nhu nhược làm cho người thương tiếc bộ dáng .

"Thiếu cùng với nàng nói nhảm , " một cái tóc màu lam thanh tú nữ hài không ăn bộ này , oán hận nhìn xem Phong Luyến Văn , "Sặc giong cạo sòn nàng gương mặt này , nhìn nàng như thế nào mê hoặc sư huynh !"

Thoại âm rơi xuống , một đạo bén nhọn kiếm quang hướng Phong Luyến Văn đánh tới , Phong Luyến Văn kinh hãi , ta mệnh hưu hĩ !

BA~ ——

Lúc này , một đạo hắc sắc bóng rơi hiện ra , hung ác ngăn trở mũi kiếm công kích , chột thu hồi .

Một vị khuynh thành yêu mỹ nữ nhân cất bước đi tới . Mái tóc dài màu xanh không quan rồi tung trên vai về sau , cho đến mắt cá chân . Đeo thâm đôi mắt , mũi rất cao , hồng nhuận phon phốt môi anh đào , không khỏi là tại biểu hiện của nàng yêu mỹ . Một bộ áo đỏ , buộc vòng quanh uyển chuyển đáng người , không mất con gái rượu thanh tú , cũng có được đại gia khuê tú cao nhã . Một cái nhãn mày một nụ cười , đều giống như một đóa yêu mỹ hoa hồng tại sáng lạn nở rộ .

Cái này yêu mỹ nữ nhân , đúng là Đại sư tỷ Nộ Diễm Tinh !

Đúng vậy Nộ sư tỷ !"

"Sư tỷ , người đã đến rồi , vừa vặn giáo huấn thoáng một phát cái này ti tiện nha đầu !"

"Chính là một phạm nhân cũng đáng được các người động thủ , thực cho sư môn tăng thể diện !" Nộ Diễm Tinh khóe môi vẽ ra một vòng giễu cợt đường cong , lạnh nhạt nói .

"Sư tỷ , người có biết hay không sư huynh theo trăm sát cốc trở về bản thân bị trọng thương , "

"Còn phải tiếp nhận nhiệm vụ thất bại trừng phạt !"

"Mà , cũng là vì cứu tiện nha đầu này !"

"Muốn nàng là sư huynh đền mạng !"

". . ."

Các cô gái đều nghĩ phần điền ung kêu là chính mình nội tâm bất mãn , Nộ Diễm Tinh đáy mắt hiện ra không nhịn được thần sắc , quát lạnh nói: " đã đủ rồi !"

"Sư huynh bắt quả là nhìn nàng đáng thương mà thôi ! Há lại sẽ đem phạm nhân để vào mắt !"

Một bên Phong Luyến Văn nội tâm mờ mịt , các nàng nói chẳng lẽ là . . . Cái kia quan tài mắt?

Cắt , rõ ràng là hấn hại ta Nhất Mệnh , còn nói cái gì cứu ta . . .

Phong Luyến Văn bờ môi vi phiến , hỏi tiếp , "Các người sư huynh đến cùng làm sao vậy?"

"Vì đối lấy Hồi Thiên đan cứu người , sư huynh bản thân bị trọng thương ." Cô gái tóc lam cắn răng nghiêng lợi trừng mắt Phong Luyến Văn , từng chữ từng chữ một mà nói , "Sau đó lại xảy ra sinh đã nhận lấy tám mươi một cây roi xương bẻ mất hồn cây roi , bị giam tại cấm uyên các bảy ngày bảy đêm . Hôm nay sinh tử khó liệu , tất cả đều là bái người ban tặng !"

Phong Luyến Văn sau lưng phát lạnh , có chút không thể tin , " Thương Lam chỉ định ở bên trong cho tới bây giờ chưa từng nghe qua có như vậy hình phạt . Huống hồ cho dù chết vong , chẳng phải tôi đã rút một level kinh nghiệm sao?"

Gạt người đi! Nàng vậy mới không tin rồi đấy!

BA~ ——

Mạnh mà , Nộ Diễm Tinh một roi vung tới , lại tức thời thu hồi , nàng lạnh nói: " ta không hiểu người đang nói cái gì ."

"Nhưng ta cảnh cáo người , sư huynh cùng người khác nhau một trời một vực , nếu như người dám si tâm vọng tưởng ——" Nộ Diễm Tinh hừ lạnh một tiếng , hung ác roi văng ra ngoài , một viên cây cao trong nháy mắt lưu lại dấu vết , chọt chia năm xẻ bảy , âm âm sụp đổ . "Liền có như thế cây !"

Một mảnh lá cây xẹt qua đôi má , lưu lại một đạo vết máu .

"Hừ, " Nộ Diễm Tinh cười lạnh một tiếng , khinh thường xoay người , "Lần sau tuyệt không buông tha người !"

Nữ hài cũng đều theo Nộ Diễm Tinh lục tục rời đi , duy chỉ có lưu lại Phong Luyến Văn đứng tại chỗ , trên gương mặt máu một giọt một giọt hạ xuống .

Nàng có chút ngu ngơ , cái này bản đồ mới NPC chỉ số thông minh cũng quá cao chứ?

"Vì cảm giác gì như vậy chân thật?" Phong Luyến Văn vuốt ve miệng vết thương của mình , nhẹ giọng lầm bầm , "Rõ ràng chỉ thiết lập 30% trò chơi cảm nhận sâu sắc . . ."

Làn da xúc cảm , khứu giác , chỉ số thông minh hoàn toàn như chân nhân NPC , còn có ta rõ ràng là buổi tối roi đích nhai , roi xuống lại trở thành ban ngày !

Dù cho mô phỏng cảm ứng trò chơi cũng không thể có thể giống như vậy !

Quả thực cùng thế giới chân thật đồng dạng !

Phong Luyến Văn nghĩ như vậy , trong nội tâm hiện ra dự cảm bất hảo , chẳng lẽ nói , ta đây là . . .

Xuyên —— việt —— rồi hả?!!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Phong Khởi Thương Lam Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Cấm Uyên Các

Chương 12: Cấm Uyên Các

2014-07-27 13:26:33

Làm một thân không trường kỷ người bình thường ,

"Đại biểu ánh trắng trừng phạt người?" Đừng làm rộn , nàng chưa từng nghĩ tới cứu vớt thế giới .

Cũng không còn nghĩ tới lũng đoạn buôn bán , hồ phong hoán vũ , chẳng lẽ lại nàng muốn rống trước một câu "Trên cái thế giới này tiền đều là của ta ! Ah hồng hồng hồng !" ? ?

Càng không nghĩ tới hỗn [lẫn lộn] cái vương hậu phi tử đảm đương đem làm , nếu là như vậy , nàng chẳng phải là muốn cười quấy rối a dua nịnh hót , "Hoàng Thượng , người cần phải thay nó đi làm chủ a !"

Nghĩ đến , nàng đột nhiên một hồi ác hàn , thật là đáng sợ !

Như vậy , như vậy ta —— tại sao phải xuyên việt?

"Chẳng lẽ bởi vì ta chơi nhân yêu tên gọi , liền phạt ta xuyên việt?" Phong Luyến Văn mân mê miệng nhỏ đỏ hồng , bất mãn bĩu môi trách móc , "Ta đường đường cấp 90 người chơi biến thành một cấp nữa à ! Cấp một newbie a, lúc nào mới có thể mặc ta vào chur thần đồ bộ? Kêu gọi ta Bích nhân tình thần hồ?"

"Quả thực tựu là đối mặt sơn trăn hải vị chỉ có thể gặm cỏ cắn vỏ cây ! Cấp một đồ gà bấp , muốn như thế nào mới có thể xen lẫn trong giết người không chớp mắt Tu Chân Thế Giới?" Phong Luyến Văn nghĩ vậy , lập tức nước mắt chảy vội .

Ngồi ở trên thềm đá , Phong Luyến Văn hai tay nâng cằm lên , nhũ này khổ tư , làm sao bây giờ đâu này?

Lúc này , Phong Luyến Văn trong đầu ——

Tiểu thiên sứ giờ lên đáng tươi cười , ngọt ngào nói: " người ta cho người bị trọng thương , về tình về lý đều cần phải đi xem . . . "

"Ừm" Phong Luyến Văn gật gật đầu .

Tiểu ác ma trong lúc đó bật đi ra , "Đừng quên hẩn thiếu chút nữa đem người hại chết , nhất báo hoàn nhất báo!"

"Đúng." Phong Luyến Văn lần nữa gật gật đầu .

"Làm người không thể không có lương tâm !" Tiểu thiên sứ khả ái trên mặt hiển hiện một vẻ tức giận . Tiểu ác ma cười to , "Lương tâm giá trị bao nhiêu tiền? Cho ta đến hai cân !"

"Người vô tình ! Người lãnh khốc ! Người cố tình gây sự !" !

"Ta liền vô tình ! Liền lãnh khốc ! Liền cố tình gây sự ! Người tới cắn ta nha !" !

". . . "

Hai cái tiểu gia hỏa lập tức đánh nhau . Phong Luyến Văn buồn bực lắc đầu . Sau đó mở ra địa đồ , rất nhanh liền đã tìm được Cẩm Uyên Các vị trí .

Nhìn xem Cẩm Uyên Các phương hướng , trong nội tâm nàng do dự , rốt cuộc muốn không mau mau đến xem đâu này?

Đêm khuya . Cẩm Uyên Các .

Ánh trăng như nước , chiếu vào lầu các trên cửa chính , âm u quang mang để lộ ra một tia lạnh lạnh . Rừng cây chỗ tối , truyền đến nhẹ nhàng ào ào thanh âm , một vòng dao dắc thân ảnh của nổi lên . Màu cam tóc dài ưu nhã quay quanh mà bắt đầu... , lộ ra cái kia thâm thúy lại câu nhân tâm phách rợn màu đỏ đôi mắt dễ thương , phần phốc phốc trên mặt đẹp hiện ra tính toán biểu lộ , khóe môi tràn ra đáng tươi cười , tại cô bé này chính là Phong Luyến Văn .

"Cứ như vậy đi vào là không thể nào đấy, hiện tại tất cả phải nhờ nó rồi !" Phong Luyến Văn con người nhìn xem Các cửa lầu đứng thẳng tắp đệ tử , theo trong túi quần móc ra một cái màu vàng kim óng ánh đan được .

Ấn tức đan , tàng hình công hiệu , duy trì thời gian một giờ .

Nàng Thiên Thiên ngón tay ngọc nắm đan được , một hơi liền nuốt vào , thân thể cũng tại lúc này trở nên hư ảo , như có như không .

Nàng còn chưa đi vào , liền ầm ầm truyền đến hai người tiếng nói chuyện .

"Rõ ràng Cẩm Uyên Các có cấm chế , còn mời chúng ta thủ ở chỗ này , (cảm) giác cũng không có thể ngủ . . . "

"Đúng rồi! Việc này cố hết sức không được cảm ơn , những ngày này ta nhưng chịu đủ rồi sư muội đối xử lạnh nhạt !" Một danh khác tóc xám đệ tử có chút bất đắc dĩ vuốt ve cái trán , tự nói nói: " cho dù ta nghĩ thả Hàn sư huynh , nhưng chỉ có sư môn nhiệm vụ . . . "

"Thực không nghĩ ra , vì cái gì Hàn sư huynh phải cứu một cái không có tác dụng đâu con nhóc , chỉ là một phạm nhân , giá trị ngay cả đám phẩm yêu thú cũng không bằng . " " ai biết được . "

Nghe vậy , Phong Luyến Vãn sắc mặt biến thành hòn trũng mắt cái kia tóc đỏ đệ tử , nàng liền yêu thú cũng không bằng?!

"Người nói Hàn sư huynh có thể chống đỡ sao? Cho dù sống qua chín chín tám mươi một Tiên , cái này Cẩm Uyên Các đệ tử khóa cũng không phải là ngồi không ." Tóc đỏ đệ tử sắc mặt lo lắng , ngữ khí hơi có chút lo lắng rồi . Tóc xám đệ tử cười khổ lắc đầu , "Khó nói , hần dù thế nào thiên tài , tổn thương càng thêm tổn thương , ta xem cũng dữ nhiều lành ít ."

Hào khí lập tức trở nên tối tăm phiền muộn , Phong Luyến Vãn rũ xuống con ngươi , đáy mắt xẹt qua một tơ thần tình phức tạp , hồi lâu trầm mặc không nói .

"A, rất nhớ ngủ !" Tóc đỏ đệ tử vuốt vuốt nhập nhèm ánh mắt của .

"Gác gác !"

Đột nhiên , Phong Luyến Vãn một cước hung hăng đạp cho tóc đỏ đệ tử cái mông lên , thứ hai bị đau kêu thảm một tiếng , "Oa !"

Cho người nói xấu ta , người mới không bằng cầm thú !

Phong Luyến Vãn trong nội tâm lập tức vui vẻ , hướng người kia làm cái mặt quỷ , vô cùng khả ái .

"Người đạp ta xong rồi sao?" Tóc đỏ đệ tử nhìn mình lom lom người bên cạnh .

"Ta mới không có đánh người . . ." Tóc xám đệ tử về mặt người vô tội .

". . ."

Phong Luyến Vãn PHỐC cười một tiếng , sôi nổi hướng Cẩm Uyên Các đi đến . Thời gian dần qua , nàng viết đi vào trong , ánh sáng viết ám , khí tức âm sâm làm nàng rung mình một cái .

"Tối quá ah !" Phong Luyến Vãn trong nội tâm tự nói , ánh mắt theo dõi phía trước , "Bên kia chuyển xong liền đi tới ."

Đột nhiên bước chân hơi đổi , cũng bất giác bước chân vào cấm chế , toàn bộ đại sảnh trong nháy mắt sáng lên , lớn như vậy trên sàn nhà hiện ra hình thù kỳ quái hình tròn ký hiệu , xiêu xiêu vẹo vẹo tuyến quần quýt lấy nhau , lại vào lúc này hiện ra một cổ không lồ linh khí .

Ông ——

Nơi cửa , hai người vẫn ở chỗ cũ không ngủ không nghỉ cái lộn , cái kia tóc xám đệ tử về mặt bắt đắc dĩ , "Ta đều nói . . ."

Lập tức , trận trận thanh âm truyền vào lỗ tai , hai người thất kinh .

"Có người xâm nhập?!"

Phong Luyến Vãn vào lúc này thân thể cứng đờ , thẳng tắp ngăn người , ngực cũng theo đó trì trệ .

Không xong ! Cái đại sảnh này có gì đó quái lạ ! Làm sao bây giờ?

Nàng cắn môi dưới , tâm thần hoảng hốt , muốn không nên mạo hiểm đi vào trong đây này ? Có phải đứng ở nơi này bất động đâu này?

"Chỉ là theo bên kia phóng tới đây!" Tóc đỏ đệ tử chỉ vào Phong Luyến Vãn đứng đấy vị trí , lạnh lùng quát .

Phong Luyến Vãn nuốt nước miếng một cái , ánh mắt không nháy một cái theo dõi đến đây hai người . Dù sao bọn hắn cũng nhìn không thấy ta , đầu tiên chờ chút đã tốt rồi .

"Ồ này !" Cái kia tóc đỏ đệ tử ngón tay đã đến gần Phong Luyến Vãn , cao thấp bí hoa , thứ hai bình lấy khí tức , mặt đầy mồ hôi , nhìn xem mỗi lần thiếu chút nữa xẹt qua chính mình đôi má ngón tay của , khẩn trương cắn hàm răng .

Nguy rồi , sẽ không bị phát hiện chứ?

"Thật là kỳ quái , không ai ah !" Tóc đỏ đệ tử thu tay lại chỉ , nghi hoặc được gói đầu một cái . Phong Luyến Vãn thiếu chút nữa nước mắt chạy , đại ca ! Người đi nhanh đi !

"Cấm chế xảy ra vấn đề đi , dùng nhiều năm như vậy , đã sớm nên thay !"

"Huyền Tịch tông cảnh tượng kém xa trước đây rồi...!"

"Lạc đà gầy còn lớn hơn ngựa béo , người không cũng muốn ba hơn mấy người Trúc Cơ tầng trưởng lão , gia tộc liền phát đạt !"

". . ."

Đón lấy , hai người trò chuyện rồi đi đại sảnh . Phong Luyến Văn lập tức nhẹ nhàng thở ra , như thích phụ trọng vỗ vỗ ngực .

Đôi mắt nhìn qua Cẩm Uyên Các ở chỗ sâu trong , trong miệng thì thảo , "Hắn là tại đây đúng vậy . . ."

Đi vào , nàng mượn nhờ âm u tia sáng , thấy rõ cảnh tượng trước mắt , lập tức bờ môi khẽ nhếch , đôi mắt trừng thật to .

Hàn Ảnh Trọng hai chân quỳ trên mặt đất , hai cánh tay bị có vài khóa sắt quấn quanh , nửa thân trên ỏ trần lên , quất dấu vết khắp nơi đều là , máu thịt be bét , hiện ra tơ máu làn da có chút tái nhợt . Hắn cúi thấp đầu , tóc dài xốc xếch rối tung , dĩ vãng lợi hại đôi mắt cũng nhanh đóng chặt lại , khóe mắt xám trắng . Cái kia tuấn dật gương mặt của lưu lại tí ti vết máu , đỏ tươi máu theo cái cằm nhỏ trên mặt đất , nhấp nhẹ môi trắng bệch như tờ giấy .

Đây là Hàn Ảnh Trọng sao?

Phong Luyến Văn nhìn xa xa hấn chặt vật ngắt đi bộ dạng , ngực đau xót , thương thể của hắn tốt hơn Trọng !

Phục hồi tinh thần lại , nàng vội vàng để sát vào , tại Hàn Ảnh Trọng bên tai thấp giọng gọi nói: "Này! Ngươi tỉnh !"

Mà người sau lại không bất kỳ phản ứng nào , trong đầu của nàng đột nhiên vang lên những đệ tử kia nói lời .

"Theo trăm sát cốc trở về bản thân bị trọng thương , còn phải tiếp nhận nhiệm vụ thất bại trừng phạt ."

"Bị thụ tám mươi một Tiên Đoạn Hồn Toái Cốt Tiên , bị giam tại Cẩm Uyên Các bảy ngày bảy đêm , hôm nay sinh tử khó liệu !"

"Tồn thương càng thêm tồn thương , ta xem cũng dư nhiều lành ít . . ."

". . ."

Phong Luyến xem trể của hắn tái nhợt khuôn mặt tuấn tú , đôi mắt ảm đạm , trong miệng lại quật cường tự nói , "Ta chỉ phải không muốn thiếu nhân tính của ngươi !"

"Có cái gì thuốc đâu này?" Đón lấy , nàng ấn mở màn hình , đôi mắt sáng ngời , "Đã có ! Kéo dài tánh mạng hoàn !"

Kéo dài tánh mạng hoàn , lập tức tăng máu đến 70% .

"Ta bây giờ đẳng cấp không cách nào luyện đan , đây chính là dùng một viên thiếu một viên a , tiện nghi ngươi rồi !" Phong Luyến Văn cầm trong tay kéo dài tánh mạng hoàn , nhìn xem Hàn Ảnh Trọng tái nhợt nhưng như cũ lạnh lùng khuôn mặt , sắc mặt xoắn xuýt , Nhưng như thế nào lại để cho quan tài mặt nuốt vào đâu này?

Giống như loại tình huống này . . .

Chẳng lẽ lại nàng muốn trước tiên ăn sau đó miệng đối miệng lại để cho hắn nuốt vào trong bụng ah uy (cho ăn) đừng làm rộn?

Đánh chết nàng cũng không làm như vậy !

"May mắn ta dẫn theo cái kia !" Phong Luyến Văn đột nhiên đôi mắt hơi sáng , theo trong ô vật phẩm lấy ra dùng sứ men xanh chứa dương cam lộ . "Mặc dù là đem làm đồ uống uống , hiệu quả không sai biệt lắm á!"

Phung phí của trời ah Này!

Nắm Hàn Ảnh nặng mũi , Phong Luyến Văn vênh lên cái miệng nhỏ nhắn , hờn dỗi , "Một giọt cũng không cho lãng phí !"

Giọt giọt cho hắn rót vào đi , kéo dài tánh mạng hoàn cũng theo đó nuốt vào , Phong Luyến Văn hài lòng vỗ vỗ tay , hai tay chống nạnh , "Cuối cùng đem thiếu của ngươi trả sạch !"

Về sau , có thể trả thù ngươi rồi !

Trong nội tâm nghĩ như vậy , Phong Luyến Văn vui vẻ rồi đi Cẩm Uyên Các , đêm đã khuya , tiếng gió ào ào , thời tiết có chút thay đổi mát .

"Kế tiếp nên đi nơi nào đâu này?" Phong Luyến Văn mờ mịt tự lẩm bảm , đáy mắt ảm đạm . Trước kia cái lúc này , nàng có lẽ đang cùng mềm rú xuống cùng nhau ăn cơm đi , hoặc là tại chơi game?

Nhớ tới trước kia cùng mềm rú xuống sinh hoạt , nàng trên mặt đẹp hiện ra đã lâu ôn hòa đáng tươi cười , điềm tĩnh mà lại tươi đẹp . Nhưng là bây giờ lại lẻ loi trợ trợ một người ở chỗ này cái nguy hiểm thế giới . . .

Cười khổ một tiếng , nàng ngửa mặt nhìn lên bầu trời , mệnh mông trời xanh , loan nguyệt sáng tỏ , đầy sao lóng lánh , hào quang lại đau nhói ánh mắt của nàng .

Thiên địa to lớn , thì không có của ta chỗ dung thân !

Cô đơn tịch tịch thân ảnh của dần dần biến mất . Trong lúc bất tri bất giác , nàng đi tới một tòa trước cửa , chính là nàng tỉnh từ lúc đến đây địa phương sở tại . Đi vào trong nhà , nghe tiền hạc tiếng kêu , nàng nỗ lực giơ lên một vòng dáng tươi cười , "Quấy rầy , tá túc một đêm , các người không ngại chứ?"

Nàng tùy ý trải lên một tầng cỏ khô , liền nhắm mắt lại .

Vốn tưởng rằng biết mình xuyên việt thứ một buổi tối sẽ mất ngủ , kết quả ,

Nàng một giấc ngủ tới hừng sáng . . .

Mà nàng đôi mắt là ——

"Chính là cái này nữ tặc ! Lại dám trộm Ngũ Đạo Luân Hồi kính !"

"Bắt lấy nàng !"

"Nghiêm hình tra tấn ! Làm cho nàng nhăn nhu chủ sử sau màn !"

". . . "

Nhìn qua chúng vị đệ tử chán ghét biểu lộ , Phong Luyến Văn đáy lòng một mảnh mờ mịt , vẫn không nhúc nhích ngồi ở chỗ kia .

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Phong Khôi Thương Lam Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 13: Tù Long Đàm (một)

Chương 13: Tù Long Đàm (một)

2014-07-31 11:15:51

Hư Không Điện .

Sương mù mờ ảo , như có như không , nghiêm túc hào khí quanh quần trong đó , lúc này đúng là lục phong phong chủ nghị sự .

"Ngũ Đạo Luân Hồi kính đã nhận chủ , các vị cho rằng ——" nhất chỗ tối , một đạo thần bí bóng tối thân ảnh như ẩn như hiện , cái kia đục ngầu ánh mắt của nhìn qua đứng thẳng tại lục đạo tiên trụ phong chủ , "Nên xử trí như thế nào tiểu nha đầu kia?"

"Cái này còn không đơn giản? Giết nàng là được!" Sắc mặt âm tàn Kỳ Trữ chân nhân không thêm để ý chút nào cười lạnh nói , trên mặt một đạo vết sẹo càng rõ ràng , càng cho hắn tăng thêm một tia hung ác .

Anh Trữ chân nhân con người xinh đẹp liếc thứ hai liếc , Thiên Thiên ngón tay ngọc đùa bỡn chính mình mịn màng màu trắng nhạt sợi tóc , môi anh đào vi phiết , cười nhạo nói: " quả nhiên là mãng phu ! Tự cũng không dùng đầu óc ngẫm lại sao?"

Thoại âm rơi xuống , Kỳ Trữ chân nhân sắc mặt rét lạnh , khí cấp bại phôi kêu la: "Đừng tưởng rằng người là nữ nhân ta tự cũng không động thủ !"

"Ai nha nha , ta phải sợ nha !" Anh Trữ chân nhân mỉa mai ánh mắt của lưu chuyển tại đôi mắt , ngọt ngào chán giọng của ngả ngón mê người .

"Cãi nhau ầm i , còn thể thống gì !" Tông chủ sắc mặt phát lạnh , đáy mắt hiện lên một tia không vui , chợt hỏi nói: " Anh Ninh , người có biện pháp tốt hơn sao?"

Anh Trữ chân nhân cười cười , màu tím quần sam bọc lấy nàng lồi lõm có sức sống đáng người , trắng nõn đích cổ tay hiện ra điểm một chút trắng nhạt , đang vuốt ve chính mình mỉa mai hoặc gò má của .

"Ha ha ha , tuy nói thần kính nhận chủ , Nhưng nàng bất quá là cái phạm trần nữ , chà xát tròn vắn về đẹp cũng không khỏi lấy chúng ta ." Ánh mắt của nàng lơ lửng , ngữ khí nhưng lại có thực chất bên trong Lăng Nhiên khí phách , "Chỉ là đưa nàng lưu lại , Ngũ Đạo Luân Hồi kính liền danh chính ngôn thuận thuộc về ta Huyền Tịch tông tất cả ."

"Anh Trữ sư muội nói rất đúng ! Cùng hấn thí sát thần kính chi chủ , truyền đi không dễ nghe , còn không bằng làm cho nàng cho chúng ta sử dụng ."
Thiện Trữ chân nhân nhếch môi , đồng ý gật đầu .

Thần bí kia thân ảnh hình như không phát giác nhẹ khẽ gật đầu , đón lấy ánh mắt nhìn về phía từ Trữ chân nhân , hỏi nói: " Từ Ninh , ý của ngươi thế nào?"

"Nàng này không rõ lai lịch . . ." Từ Trữ chân nhân sắc mặt hiện lên một tia lơ đãng phát giác âm tàn , ngữ khí lãnh đạm nói: " ta xem vẫn là một lần vất vả suốt đời nhân nhã , miễn trừ hậu hoạn !"

"Hả? Khó được ngươi cũng có cái này quả quyết một mặt ah !" Kỳ Trữ chân nhân chắc chắn vài tiếng , tiếp theo cười to . Anh Trữ chân nhân từ nhân xét qua một vẻ kinh ngạc , nhưng tùy theo nhạt nhòa , mỉa mai cười cười , "Ai nha nha , thật không như lời của ngươi nói ! Chớ không phải là bị của ngươi nghe lời đồ nhi tức đến chấp mạch rồi?"

Từ Trữ chân nhân lông mày kẻ đen khẽ nhíu , nhẹ ngậm miệng không nói một lời . Trọng, vì sư sẽ giúp ngươi tảo thanh hết thầy chương ngại , trông cậy vào ngươi có thể nhất tâm hướng đạo .

"Từ Ninh , ngươi chính là không bỏ xuống được chấp niệm ah ." Một bóng người khẽ thờ dài , "Ngũ Đạo Luân Hồi kính tự 1,500 năm trước do Thanh Nhai lão tổ mang về , một mực chưa từng nhận chủ , vì thù hận này kính tông ta bỏ ra thâm đau đón một cái giá lớn ."

"Nhưng mà các ngươi có chỗ không biết , lão tổ năm đó trước khi phi thăng từng lưu thoại —— "

Này kính tự có cơ duyên , cần phải tạm gác lại hữu duyên chi chủ .

Nghe vậy , chúng phong chủ đều là kinh hãi , thất thanh nói: "Hắn là tiểu nha đầu này chính là có duyên người?"

"Thà tin là có , không thể tin là không , " đạo thân ảnh kia mặt không đổi sắc , thần tình nghiêm túc , "Việc này không nên chậm trễ , chúng ta cái này đem lợi hại quan hệ cáo tri nàng này . Nàng hiện ở nơi nào?"

"Không được!" Thiện Trữ chân nhân đột nhiên hú lên quái dị , ngữ khí có chút bối rối , "Nàng bị đệ tử ta nhốt vào . . . Tù Long Đàm !"

Tù Long Đàm , giam giữ trọng phạm lao ngục . Không chỉ có tình quái làm loạn , càng thiết trí tâm ma đại trận , một khi lâm vào trong đó , kẻ nhẹ điên , kẻ nặng không thể chịu đựng được mà lựa chọn . . . Tự sát !

"Cái gì? Tù Long Đàm !"

"Tiểu nha đầu này đâu còn có lao động chân tay?"

". . ."

Chúng phong chủ thanh âm lo lắng tiếp nhị liên tam vang lên , Thiện Trữ chân nhân lẩm bẩm nói .

"Cũng may ta không có khai mở pháp trận . . . Hiện tại tiến đến , hy vọng còn kịp !"

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Phong Khởi Thương Lam Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Tù Long Đàm (2)

Chương 14: Tù Long Đàm(2)

2014-08-03 16:08:27

Tù Long Đàm . Đáy đầm .

Trận trận âm u khí tức truyền đến , lạnh lùng Phong quanh quần tại lớn như vậy đáy đầm , âm sâm sâm bạch cốt , đầu lâu khắp nơi đều có . Tựa là u linh trắng bệch thân ảnh tung bay , kéo phần chấn ra nứt nở nghẹn ngào thanh âm của , đứt quãng , càng thêm tại đây tăng thêm một cổ cảm giác cận kề cái chết .

Mà lần nữa đây, một vị tuyệt mỹ nữ hài sắc mặt lười biếng nghiêng dựa vào màu vàng ghế dựa chỗ ngồi, bắt chéo hai chân, con mắt màu đỏ tràn ngập thoả mãn, lông mi nhẹ nháy, khóe miệng nàng cười mỉm, nhu nhược không có xương hai tay nâng chung trà lên, ngửi ngửi nhận nhặt hương trà, nàng nhẹ nhàng mân trước một hơi.

Bên tai một đạo thân ảnh màu trắng màu xanh nhạt mắt nhỏ vùng trộm nhìn thấy một cái, tiếp theo thảo hảo cầm cây quạt vì nữ hài quạt gió, nữ hài say mê nhắm mắt lại, mệnh lệnh nói: "Ăn, lại hướng bên trái편 điểm."

"Xin mời dùng!" Một cái khác đạo tiểu thân ảnh có chút mắt tự nhiên bùng một bàn hoa quả, mắt nhỏ trong lúc lơ đãng quét thứ hai liếc, nữ hài có chút khiêu mi, hài lòng nhận lấy.

Hình ảnh quay tới, nữ hài trước mặt thân ảnh màu trắng, khoảng chừng mấy chục đạo, lúc này bọn hắn đều chớp nho nhỏ con mắt màu xanh lam, yếu ớt cầu xin tha thứ.

"Bà cô, tiểu nhân có mắt như mù, bỏ qua cho chúng ta lần này đi."

Cô bé này chính là bị giam đến tù Long Đàm Phong Luyến Văn, nàng Xùy~~ cười một tiếng, ngón tay như có như không chỉ vào đáy đầm khắp nơi trên đất thi cốt, "Hừ, nếu là ta là gan hơi nhỏ hơi có chút, chẳng phải là muốn trúng chiêu, theo chân bọn họ giống nhau?"

"Oan uổng nha! Loại nhỏ (tiểu nhân) thăm nghĩ hù dọa một chút người, bọn hắn thế nhưng mà tâm ma đại trận làm hại, cùng loại nhỏ (tiểu nhân) không quan hệ!" Con vật nhỏ kia ủy khuất quất quất miệng, vội vàng biện giải cho mình. Nhưng trong lòng đã là lệ rơi đầy mặt, bọn hắn làm sao sẽ mất mặt chọc cái này khắc tinh...

Tiểu tinh quái hồi tưởng lại khổ rồi mấy giờ trước ----

"Ta chết thật tốt oan ah!"

"Người đi theo chúng ta đi!"

"Đi vào cũng đừng nghĩ đi ra!"

". . ."

Từng đạo âm trầm oan tiếng kêu vang vọng đáy đầm, vụn vụn trên mặt xuất hiện tơ máu, trắng bệch làn da trong lúc đó da tróc thịt điển, huyết dịch bắn ra, đỏ thẫm máu trái rộng trên mặt. Mà Phong Luyến Văn như trước vẻ mặt bình tĩnh lạnh lạnh đứng ở đó, đột nhiên một đạo Quỷ Hồn âm thanh lệ khiêu, "Ta muốn ăn người, đem mệnh lưu lại!"

Phong Luyến Văn sắc mặt âm trầm, nàng đã sớm tích nổi giận trong bụng! Âm chày rùng rùng cười, ngay sau đó một cái nắm đấm liền nghênh đón tiếp lấy.

Phốc!

Quỷ kia hồn miệng sùi bọt mép, lập tức bay ra ngoài, Phong Luyến Văn chân quét ngang, trong miệng cắn răng nghiền lợi bừa bãi trách móc.

"Con cạp không phát uy, khi ta là con mèo bệnh!"

"Cái lẽ gì thôn! Đều dám khi dễ ta? Không hảo hảo giáo huấn người dám bọn họ cũng không biết bông hoa vì cái gì hồng như vậy!"

". . ."

Phong Luyến Văn mấy cái quyền đấm cước đá, tiểu tinh quái liền đều khôi phục màu trắng nguyên hình, mỗi người khuôn mặt nhỏ nhắn hoảng sợ, lập tức đầy đáy đầm điên chạy.

"Bà cô tha mạng ah! Loại nhỏ (tiểu nhân) cũng không dám nữa!"

"Chạy đi đâu!"

Phong Luyến Văn tức giận vừa quát, lập tức đuổi ra nắm đấm đuổi tới. Nếu như còn có người tại đây, liền có thể chứng kiến một vòng kiều tiểu thân ảnh rất không thực nữ đuổi theo mười mấy đạo thân ảnh màu trắng nổi giận dùng dùng điên chạy.

Nhớ lại chấm dứt.

Phong Luyến Văn nghe vậy, tay trái sờ lên tiểu tinh quái đầu, thứ hai lập tức một cái giật mình thân thể cứng ngắc, nàng thấy thế, khóe môi khẽ nhếch, hỏi nói: "cái kia tâm ma đại trận là cái gì? Nói nghe một chút..."

Tù Long Đàm bên ngoài.

"Khai mở!" Tên kia lam sắc nữ đệ tử khẽ quát một tiếng, nhìn xem vốn là sáng tinh thạch tùy theo nhan sắc kịch biến, cái kia màu rậm nắng con người

hiện lên một tia tàn khóc , ngữ khí âm lãnh lắm lắm ầu ầu , "Đừng trách ta tâm ngoan thủ lạt , muốn trách thì trách người treu chọc Hàn sư huynh !"

Thanh tịnh nước gọn tại tinh thạch chiếu rọi tại hiện ra màu đỏ vàng sáng , một cổ khổng lồ linh khí ở chung quanh xoay tròn bất định , âm u thạch động tùy theo từ từ mở ra , lộ ra một đạo quang mang chói mắt .

Tâm ma đại trận , khai !

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Phong Khởi Thương Lam Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Tù Long Đàm (tam)

Chương 15: Tù Long Đàm(tam)

2014-08-04 12:16:51

"Không xong , tâm ma đại trận mở ra !" Màu vàng cái ghế lập tức hóa trở về nguyên vốn tiểu tử tử , Phong Luyến Văn sững sờ ngồi dậy , hai tay chống nạnh , trong miệng nghi ngờ lắm lắm , "Đây cũng là hù dọa người thủ đoạn sao?"

Mười mấy cái tiểu tinh quái lập tức mặt lộ vẻ sầu khổ , đều kinh hãi nói: " đi ra , lập tức liền xuất hiện rồi!"

Nghe vậy , Phong Luyến Văn tò mò xoay người , lập tức , một cổ âm trầm truyền đến , cái kia sớm đã khô kiệt cái giếng sâu vang lên một hồi thanh âm tê tê , mạnh mẽ , một đôi máu đỏ tay bới ra lấy bên cạnh giếng , tùy theo tản ra âm u hơi thở đầu lâu lập tức xuất hiện , tóc nhan sắc giống như người dòng máu , cặp kia tròng lớn ánh mắt của trần ngập mây đỏ tươi , trong miệng thỉnh thoảng phát ra Híz-khà zz Hí-zzz tiếng ma sát .

"YAA.A.A.. Nha ——" tiểu tinh quái đám bọn họ hoảng hốt thét lên , liền vội vàng che mặt của mình . Đột nhiên , Phong Luyến Văn chân vừa đạp , cái kia huyết nhân lập tức bị đá trở về đáy giếng .

Ừng ực ừng ực ---- ----

Nghe đáy giếng truyền tới tiếng va chạm , tiểu tinh quái đám bọn họ lập tức ngây người , có sự ngu dại nhìn qua vẻ mặt hồ hững Phong Luyến Văn .

"Ta nói cảnh tượng này như thế nào như vậy nhìn quen mắt . . ." Phong Luyến Văn trong miệng lắm lắm , tiếp theo bĩu môi khinh thường , "Tại đây còn muốn làm ta sợ , không có cửa đâu !"

Phục hồi tinh thần lại , tiểu tinh quái đám bọn họ vẻ mặt sùng bái ngẩng đầu nhìn Phong Luyến Văn , nữ vương uy vũ khí phách ah ! Thứ hai hừ một tiếng , khuôn mặt lộ ra ánh mắt đắc ý .

"Không xong ! Nó , nó . . . Lại đi ra !" Một cái trong đó tiểu tinh quái kêu to , vừa dứt lời , Phong Luyến Văn bay lên không chân đá một cái , trong miệng phách lối kêu la , "Loại vật này , liền ba tuổi ta đây đều dọa không ngã !"

Huống hồ , không có âm thanh tựa là thứ cặn bã cặn bã ah !

Quý kia Ảnh bị đánh đích sợ , cầu xin tha thứ nhìn lấy Phong Luyến Văn , thứ hai níu lấy quý ảnh tóc , lạnh nói: " nói ! Ai phải người tới?"

"Đừng giết ngẫu . . . Ngẫu chỉ là làm qua loa cho có . . ."

"Lớn lên xấu còn dám mại manh !"

"Ô ô . . . Người khi dễ quý . . ."

"..."

"Người không phải là cần phải sợ hãi sao? Ta xem qua trí nhớ của người . . ." Quý ảnh đột nhiên U U mà hỏi."Tâm ma đại trận sẽ biến ảo thành trong lòng người sợ hãi nhất đồ vật ."

Quý ảnh nói chính là chỉ nàng và mềm rũ xuống xem phim ma lần kia đi , Phong Luyến Văn trong nội tâm nghĩ như vậy , liền mở miệng nói: " người nói cái kia nha ! Nếu như ta không biểu hiện sợ một điểm , mềm rũ xuống muốn kéo ta đem cái này nhảm chán điện ảnh xem xong rồi ."

"Ta không tin, ngươi đang nói xạo !" Quý ảnh trong miệng thì thảo , tròng lớn máu con mắt màu đỏ , trong lúc đó liếc nhìn cười to , "Chúng kiến những bạch cốt kia chưa? Bọn họ đều là bị ta hù chết đấy, ha ha ha ! Tâm ma đại trận theo không có một người nào phạm nhân có thể thoát khỏi !"

Phong Luyến Văn có chút khinh thường bĩu môi , hai tay ôm ngực , màu đỏ đôi mắt đẹp liếc hất hất , từng chữ từng chữ một mà nói , "Bọn hán còn sống lúc ta còn không sợ , huống chi người chết?"

Khí phách lộ ra ngoài !

Quý gia Ảnh lập tức một suy sụp , thân thể vào lúc này tiến hành biến hóa . Đập vào mi mắt liền là một xinh đẹp khả ái tiểu cô nương . Cái kia sâu tóc dài màu lam thẳng đứng thẳng đến cổ chân , kiểu tiểu đôi má trắng trẻo mũm mĩm , tế tế lông mi hình lá liễu khẽ cong , cặp kia con mắt màu xanh lam nhộn nhạo một chút hơi nước , đôi môi mềm mại hơi vênh lên , xẹt qua một đường vòng cung . Thân thể nhỏ nhỏ bao khóa tại màu trắng quần sam dưới , trước ngực tuyết lấy màu xanh nhạt no con bướm . Tiểu cô nương kia lấy tay lau nước mắt trên mặt , có chút tức giận lầm bầm , "Ta . . . Ta không bao giờ có thể khi này lừa bố này pháo hôi rồi!"

Lập tức , nữ hài thân hình hóa thành vô số lớn chừng bàn tay bông tuyết , từ từ tiêu tán . Phong Luyến Văn có chút ngây người nhìn qua bay xuống bông tuyết , đôi môi đỏ thắm cũng có chút mở ra .

"Xem nhẹ ngươi rồi , lại có thể phá tâm ma đại trận !" Một đạo thanh âm quen thuộc lập tức vang lên . Phong Luyến Văn ngẩng đầu , liền trông thấy một vòng thân ảnh nhảy lên , dễ dàng đi tới đáy đầm , trông thấy Hàn Ảnh Trọng cái kia lạnh lùng khuôn mặt , Phong Luyến Văn trong nội tâm hơi hơi kinh ngạc .

Là hán?!

Hán sao lại tới đây? Chẳng lẽ , là tới cứu ta đi ra?

Hàn Ảnh Trọng đôi thân hình vững vàng , liền giương mắt con mắt , nhìn qua Phong Luyến Văn gò má của không rên một tiếng .

Phong Luyến Văn trong nội tâm buồn bực: "Như thế nào quang theo dõi người không nói lời nào?"

Hàn Ảnh Trọng lúc này trong lòng cũng nghi hoặc: "Bất quá là cái bình thường phạm trần nữ , có cái gì điểm đặc biệt?"

Hai người nhất thời mắt to trừng mắt đôi mắt nhỏ , không chịu yếu thế .

Phong Luyến Văn nội tâm thế giới ——

Nhìn cái gì vậy , ngươi cho rằng ta sợ ngươi ah !

. . .

Không hổ là người tu chân , thương thế tốt lên nhanh như vậy !

. . .

U-a.aaa , con mắt mệt mỏi quá .

. . .

Rốt cục chịu đựng không được kỳ quái hào khí , Phong Luyến Văn mở miệng , thanh âm lại càng ngày càng nhỏ , "Lần trước cảm ơn ngươi , nghe nói ngươi bởi vì ta bị thương . . ." Đến cuối cùng , thanh âm nhỏ đến nàng ta nghe được không chân thiết .

"Ngươi không nên hiểu lầm ." Không chờ nàng nói xong , Hàn Ảnh Trọng liền ngắt lời , "Ta đi Bách Sát Cốc chỉ là vì đột phá , trở nên mạnh mẽ mới là của ta duy nhất mục đích ."

Thoại âm rơi xuống , Phong Luyến Văn trong nội tâm đối với hán lòng biết ơn trong nháy mắt tan thành mây khói .

Mới vừa rồi còn đối với hán có đôi mới . . . Cái này quan tài thật là làm cho người ta tức giận điên rồi !

"Khuyên ngươi một câu , nếu như ngươi muốn mạng sống , phải cố gắng trở thành Huyền Tịch tông đệ tử ." Hàn Ảnh Trọng đột nhiên quay đầu , ngữ khí bình thản , ánh mắt có chút giễu cợt nhìn qua thứ hai , "Bất quá lấy tư chất của ngươi , chỉ là vọng tưởng mà thôi !"

Phong Luyến Văn lập tức chán nản , cắn răng nhìn hán chằm chằm , người này là chuyên môn tức giận của nàng?!

Hàn Ảnh Trọng bỏ qua thứ hai muốn bói chính mình da biểu lộ , thân thể hơi nghiêng về phía trước , tay phải sờ sờ bóng loáng cái cằm , lộ ra một bộ suy tính bộ dáng , "Có lẽ có thể làm tên tạp dịch lưu lại ."

"Thiếu xem thường người !" Phong Luyến Văn tức giận giận nói: " ta nhất định sẽ Nhập môn cho ngươi xem !"

"Ba ngày sau Nhập môn khảo thí , ta chờ ngươi !" Lạnh lùng vút xuống dưới một câu nói kia , Hàn Ảnh có thai hình khê động , bay lên không bay về phía nhộn nhạo rung động mặt nước .

"Này ! Đợi đã nào...! Ngươi rút cuộc là tới làm gì hay sao?" Phong Luyến Văn lại càng hoảng sợ , đón lấy khí cấp bại phôi kêu to , "Đem ta mang đi ra ngoài ah !"

Mà người sau không có bất kỳ phản ứng , nhìn qua Hàn Ảnh Trọng dần dần bóng lưng biến mất , Phong Luyến Văn tức giận cắn răng .

Nàng quả nhiên vẫn là rất đáng ghét người này !

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Phong Khởi Thương Lam Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 16: Linh căn khảo thí (một)

Chương 16: Linh căn khảo thí (một)

2014-08-06 16:36:18

Hôm nay là Huyền Tịch tông mười năm một lần khai sơn môn thu đệ tử thời gian . Các thiếu niên không xa vạn dặm mà đến , chỉ vì có thể thông qua khảo thí trở thành một tên Tu tiên giả ——

Từ nay về sau , một bước lên trời !

☆☆☆☆☆☆☆☆

Nguy nga Sơn Phong vờn quanh đại điện , khói mù lượn lờ , màu xanh hoa cỏ bộc phát . Dĩ vãng thanh tịnh đại điện cũng biến thành tiếng người huyền ảo , mây ngàn người tâm thần kích động , nghị luận thanh âm của vang vọng trước điện . Dọc theo thềm đá đi lên , liền sẽ thấy bốn lau người Ảnh đứng ở bốn bên đám mây trước .

Thiên Trử chân nhân vuốt vuốt râu dưới cằm , cười tự nói , "Không biết năm nay nhóm người này ở bên trong , có thể ra mấy cái đơn linh căn , thậm chí thay đổi dị linh căn?"

"Thôi đi pa oi..., ngươi cho rằng là rau cải trắng à?" Kỳ Trử chân nhân lên tiếng , chậm rãi nói nói: " nhất gần một trăm năm qua , đơn linh căn bắt quá rải rác mấy người , thay đổi dị linh căn càng là cơ hồ tuyệt tích . Chỉ có mười năm trước nhập môn . . . "

Thoại âm rơi xuống , từ Trử chân nhân lá liễu vậy lông mày đột nhiên nhú lại , Kỳ Trử chân nhân lườm nàng liếc , theo ánh mắt của nàng hướng xa xa nhìn lại , lập tức hai bóng người liền đập vào mi mắt .

Nam tử kia thanh tóc dài màu tím hệt ở sau ót , tuấn đạt gương mặt của mặt không biểu tình , điều khắc vậy ngũ quan không biết hấp dẫn nhiều thiếu nữ tử ái mộ . Một bộ đồ đen , y cùng phát đều bóng bệnh dật dật , không trát không chum , có chút phát phơ . Cọc tiêu giống như thẳng thon dài đáng người , màu lúa mì khỏe mạnh màu da , đao tước lông mày , sóng mũi cao , hơi mỏng lại môi mím chặt , cùng với một đôi đen kịt con mắt xen lẫn nhợt màu xám nhạt , trên người hần ần ần tản mát ra lương bạc khí tức .

Bên cạnh nữ hài có chút tò mò mà nhìn bốn phía , lịch sự tao nhã ngọc nhan trước điều khắc rõ ràng ngũ quan , linh động hai con ngươi trong nháy mắt đây , cái kia lông mi thật dài giống như hồ điệp cánh không ngừng run run , xinh xắn tinh xảo cái mũi , như như anh đào khinh bạc như cánh cái miệng nhỏ nhắn , nhộn nhạo tại tinh xảo hoàn mỹ trên mặt nét mặt tươi cười , một thân hồng nhạt phối hợp thuần trắng sa y , một đầu màu cam sợi tóc phiến rủ xuống thiên eo nhỏ , toát ra một loại lạnh nhạt mùi thơm ngát .

"Những người này đều là đến khảo nghiệm người nha ! Không thể tưởng được các ngươi Huyền Tịch tông nhân khí rất vượng đấy!" Phong Luyến Văn cái miệng nhỏ nhắn khẽ nhếch , quay đầu Trùng Hàn Ảnh Trọng nói ra .

"Có thể lưu lại bất quá một phần vạn , ngươi chính là quân hào chính mình đem , " Hàn Ảnh Trọng nhàn nhạt mở miệng nói ra , tiếp theo lườm nàng liếc "Nếu không phải có thể thông qua khảo thí . . . "

"Cái kia sẽ như thế nào? Đem ta đuổi ra khỏi cửa sao?"

Nhìn xem nàng chẳng hề để ý biểu lộ , Hàn Ảnh Trọng ngữ khí âm lãnh , "Không , ngươi phải giao ra thần kính !"

"Đó không phải là chết?" Phong Luyến Văn lại càng hoảng sợ, trong nội tâm phù nhớ tới cái kia tà mị nam tử nói với nàng.

Ngũ Đạo Luân Hồi kính một khi nhận chủ, chỉ có chủ nhân tử vong theo mới có thể cướp đi.

Phong Luyến Văn lập tức sau lưng phát lạnh, nàng mới không cần chết!

"Còn có một lựa chọn..."

Nghe vậy, Phong Luyến Văn Hồng con mắt sáng ngời, khuôn mặt nhỏ nhắn mong đợi nhìn qua Hàn Ảnh Trọng, thứ hai thân nhiên nói.

"Tại hôn phách trong đánh lên nô lệ ấn ký —— trọn đời không được phản bội Huyền Tịch tông!"

Phong Luyến Văn khuôn mặt một suy sụp, giận hờn trừng mắt liếc hắt một cái, bất mãn rầm rì, "Cái này tên gì lựa chọn! Nói tắt cả là hiểu lầm! Ta tuyệt không muốn làm cái kia quỷ tám gương chủ nhân!"

Bên cạnh Hàn Ảnh Trọng vẻ mặt bình tĩnh dùng ngón tay che lỗ tai, thấy nàng rống đã xong mới thả tay xuống, ngay sau đó lạnh như băng trông mắt màu xám nhìn quét nàng liếc, "Ta chỉ là để cho ngươi biết sự tôn quyết định, mà không phải nghe ý kiến của ngươi."

Phong Luyến Văn cắn môi dưới, hung tợn theo dõi hắt.

Đáng giận, kiêu ngạo như vậy! Muốn lúc trước đã sớm gọi hắt quỷ xuống đến hát chính phục!

Nhưng là bây giờ...

Phong Luyến Văn rượu trông mắt màu đỏ hiện lên một tia không cam lòng, tiếp theo cắn răng hạ quyết tâm. Vô luận như thế nào nàng đều phải thông qua khảo thí, không có đường lui!

Cạch ——

Một tiếng vang thật lớn đột nhiên quán triệt tại trước đại điện, một đạo bén nhọn thanh âm của cũng vang lên theo.

"Tang Nhiễm! Ngươi còn có mặt mũi dừng lại ở cái này?"

Tang Nhiễm!

Nghe vậy, Phong Luyến Văn sững sờ, đôi mắt đẹp hiện lên một tí ti mừng rỡ, là mềm rú xuống sao?

Mềm rú xuống cũng đến cái thể giới này đã đến?

Nhìn qua cái kia sảo sảo nhượng nhượng(bảy mồm tám mỏ chõ vào) đám người, Phong Luyến Văn cất bước chạy tới, tay để ở trước ngực, muốn san phẳng tức cái kia tâm tình kích động. Đẩy ra đám người, ánh mắt của nàng nhìn cô bé kia liếc.

Một thân màu vàng nhạt đai lưng váy dài, Thiên Thiên eo nhỏ, dùng một cái Tử Sắc khám phi thúy găm đai lưng trói vào. Màu xanh thăm thẳm mái tóc dùng màu vàng sợi tơ hệ lên, vài tia mái tóc rủ xuống hai vai, đem trong nháy mắt có thể phá da thịt nổi bật lên càng thêm trạm bạch. Mười ngón thon dài, da trắng nõn nà, tuyết trắng trong lộ ra phần hồng, cái kia màu lam nhạt Thủy con mắt hiện ra sương trắng, giọt giọt nước mắt theo gương mặt chảy xuôi xuống. Toàn thân lại ướt nhẹp, nữ hài đang quỳ trên mặt đất, yếu ớt thân thể run nhè nhẹ.

Nữ hài bên cạnh góm sứ bể thành mảnh vỡ, từ đó chảy ra nước trong.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Phong Khởi Thương Lam Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 17: Linh căn khảo thí (2)

Chương 17: Linh căn khảo thí (2)

2014-08-08 17:44:16

"Hiện tại thanh tinh sao? Còn có làm hay không mộng tưởng hảo huyền?"

"Nha đầu sanh thứ nữ , rõ ràng cũng muốn cùng như chúng ta tiến vào tiên môn?"

". . ."

Chung quanh phi nhỏ thanh âm của liên tiếp , cô bé kia con mắt màu xanh lam không giúp chảy xuống nước mắt , nước nỏ nghẹn ngào tiếng khóc đứt quãng .

Không phải mềm rũ xuống , mềm rũ xuống không biết cái này sao nhẫn nhục chịu đựng !

Phong Luyến Văn ánh mắt tối sầm lại , cắn môi dưới , thất vọng cảm xúc bao phủ trong lòng .

Bên cạnh mấy cái tựa hồ nhận thức cô bé kia nữ tử thô bạo xô xô đẩy đẩy , không hề có kỵ danh môn khuê tú bộ dáng , âm thanh lệ khiếu .

"Tang Nhiễm , ta muốn là người liền ngoan ngoãn cúi về !"

"Người với người mẹ đồng dạng , cả đời đều là do nha đầu mệnh !"

". . ."

Nhìn xem cái trăng diện này , Phong Luyến Văn lập tức có chút khó chịu , trong miệng lẩm bẩm , "Xem ở tên của nàng cùng mềm rũ xuống đồng dạng , đã giúp nàng một chút đi ."

Muốn như thế nào đuổi đi đám nữ nhân này đâu này? Lại không muốn làm cho người chú ý tới nàng . . .

Đã có !

Phong Luyến Văn con mắt hơi sáng , xấu xa cười cười , vung tay lên , liền gọi ra không biết lúc nào lấy ra lớn bình mật ong .

Xôn xao ——

Một lon mật ong tựa như quả trách tại ba người kia cô gái trên người , hồng y nữ tử lập tức khó thở kêu to , "Tên hỗn đản kia loạn vung thứ đồ vật?"

"Đây là cái gì? Thom quá ah !" Một cô gái khác đột nhiên đề sát vào hít hà , tiếp theo kỳ quái tự nói .

Khà khà khà , đây chính là ong mật thích nhất thiên hương mật . Hảo hảo hưởng thụ đi!

Phong Luyến Văn khoe môi giơ lên nụ cười xấu xa , nhìn qua nghe mùi thơm mà đến một đám ong mật , đáy mắt vui vẻ càng đậm .

"Thật lớn một đoàn ong mật hương bên này bay tới !"

Đột nhiên không biết ai quát to một tiếng , lập tức người vây xem ồn ào mà tán , ba người kia nữ tử nhìn qua bay thẳng chúng mà đến một đại đoàn ong mật , lập tức hoảng hồn , vừa chạy trong miệng bên cạnh kêu la: "Oa ah ! Chạy mau ah !"

"Như thế nào đuổi theo chúng ta đỉnh , ô ô . . ."

"Chạy mau !"

Nhìn xem một màn này , Phong Luyến Văn cười cười , lười biếng phất tay , trong nội tâm tự nói , chút lòng thành !

"Lần sau đừng làm chuyện như vậy ."

Đột nhiên một đạo âm thanh lạnh như băng vang lên , Phong Luyến Văn sợ hãi kêu lên một cái , quay đầu hướng phải nhìn lại , nhìn xem đột nhiên xuất hiện Hàn Ảnh Trọng , chân lập tức chột dạ đi phía trái chuyển một chuyển .

"Nếu như nàng liền cái này đều ứng phó không được , vẫn là sớm làm đừng tu tiên ."

Nhìn xem hân ngưng trọng biểu lộ , Phong Luyến Văn mân mê miệng , hướng hân làm cái mặt quỷ , trong miệng hờn dỗi , "Ta biết á!"

"Khảo thí tiến hành !"

Đúng vào lúc này , một tiếng quát chói tai vang vọng đất trời , mấy vạn ánh mắt của người tề tụ trên không lơ lửng đám mây , toàn bộ đại điện trước điện , lập tức yên tĩnh .

Kỳ Trữ chân nhân đưa tay nâng lên , một tia Hỏa tinh quán quanh ở đầu ngón tay , ngữ khí nguội lạnh .

"Tu tiên , là tối trọng yếu nhất tựu là tư chất , chỉ có có đủ linh căn người mới có thể tu tiên ."

Ngón tay gầy nhẹ , một ít tơ ánh lửa ngút trời tể bay đi , theo con gió mà đi , lửa kia đoàn dần dần mở rộng , bao la hùng vĩ tràn cảnh liền đập vào mi mắt .

"Hiện tại sẽ tới khảo thí linh căn của ngươi !"

Trong nháy mắt , mấy vạn người liền xuất hiện ở trác linh đài trước , mấy đóa đám mây có quy luật trôi nổi ở giữa không trung , vị trí càng ngày càng cao , nếu là không nghĩ qua là , sẽ gặp ngã xuống đám mây . Đến cuối cùng , to lớn cột đá loáng thoáng xuất hiện ở trước mắt mọi người , sương mù mờ ảo , khiến cho hết thảy đều nhìn mơ hồ .

Phong Luyến Văn có chút kinh ngạc , chung quanh một số người có chút sợ lấy tay che mặt .

Trắc trên linh đài bảy chuỗi linh kiếm phân biệt đại biểu kim , mộc , thủy , hỏa , thổ Ngũ Hành linh căn cùng bằng lõi dị linh căn . Đem làm trắc thí giả đứng ở chính giữa , linh kiếm trắc ra tương ứng linh căn liền sẽ có phản ứng .

Không trung mây bay , là đúng trắc thí giả khảo nghiệm . Chỉ có tâm chí kiên định , không sợ hãi mới có thể thông qua những... này mây bay đi đến trắc linh đài .

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Phong Khởi Thương Lam Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 18: Linh căn khảo thí (tam)

Chương 18: Linh căn khảo thí (tam)

2014-08-12 14:02:46

"Chuyện này... Cái này mây bay đập lên . . . Sẽ không rơi xuống đi!" Đột nhiên , một đạo yếu ớt thanh âm của vang lên , cái kia mở miệng nói chuyện nam tử e ngại hai đầu gối quỳ trên mặt đất , "Ta . . . Ta sợ độ cao . . ."

"Người nhát gan ! Tránh ra !" Một cấp trắng hán một cước đá vào nam tử trên lưng , trong miệng tùy tiện hô nói: " ta tới !"

Nói xong bay lên không nhảy lên , trắng hán kia liền quỳ xuống vững vàng rơi vào đệ nhất đóa mây bay lên , chột sờ mũi một cái khinh thường nói: " hừ , đơn giản như vậy , cái này không có gì mà !" Tiên nhân nhất định đối với ta cái thứ nhất đi lên lau mắt mà nhìn !

Vèo ---- ----

Dưới khuôn mặt mây bay trong lúc đó bắt đầu chuyển động , theo gió gia tốc xông về phía trước , trắng hán sắc mặt cứng đờ , hai chân còn chưa đứng vững , liền thẳng tắp theo mây bay trước ngã xuống , tiếp theo hốt hoảng kêu thảm thiết , "Oa ah ah ah ——"

Đúng lúc này , con hạc giấy bay lên không xuất hiện , ngậm người kia cổ áo , thứ hai sớm đã sợ tới mức mắt hôn mắt vía , bị chậm rãi đưa đến địa phương an toàn .

Người đầu tiên , thất bại .

"Cũng không đơn giản như vậy , mây bay thiên biến vạn hóa , cũng là đối khảo nghiệm của các ngươi ." Kỳ Trữ chân nhân bờ môi vi phiết , thần nhiên nói .

Ngay sau đó , thứ hai tiến hành khảo nghiệm nam tử thận trọng cất bước nhảy lên mây bay , sau đó thân thể có chút về phía trước nghiêng , lại để cho tay của mình tóm đến càng lao . Chỉ phải nắm chặt đám mây tựu cũng không té xuống rồi . .

Thăm nghĩ lấy , nam tử kia lập tức vui vẻ , cửa ải này , ta bắt lại !

Có lẽ là trong nháy mắt thời điểm , cái kia vốn là di chuyển về phía trước mây bay bỗng nhiên đảo ngược , giống như xoay quanh đồng dạng về phía trước đánh tới , nam tử lại càng hoảng sợ , hai tay nắm thật chặt mây bay , mà trên người của hắn hạ thân sớm đã phù ở giữa không trung , lập tức chân vừa nhấc , như tám bắt bạch tuộc đồng dạng gắt gao quấn ở mây bay trước .

"Ta bỏ quyền . . ." Người nọ làm như khóc nói ra câu nói này .

"Oa ha ha !"

"Đây là hầu tử kiếm thánh sao?" Mọi người xem thường giễu cợt nói xong .

Sau đó , từng đạo thâm tuyết nhàn hoàn thanh âm liên miên dập chùng chùng .

"Oa ah ah ah !"

"Đủ quyền !"

"Cứu mạng !"

". . ."

Trên trán gân xanh đột hiện , Kỳ Trữ chân nhân bàn tay vung lên , không nhận được quát lạnh một tiếng , "Thực là một đám phế vật ! Như vậy còn muốn tu tiên , không biết cái gọi là !" Lời này vừa nói ra , toàn bộ trước đại điện lập tức yên tĩnh .

Cạch cạch cạch , cạch cạch cạch .

Từng đợt tiếng bước chân dồn dập không thích hợp vang lên , kiện trắng thân ảnh của lướt qua đám người , vốn là yên tĩnh đại sảnh lập tức vang vọng bất mãn tiếng kêu , "Oa a, ai giẫm đầu của ta? " " Ồi !"

"Cút ngay !" Một đạo phóng khoáng ngồng nghênh quát lạnh âm thanh ở trên bầu trời vang lên , thiếu niên kia tuấn mỹ tuyệt luân khuôn mặt hiện lên một tia không vui . Đang sau đi theo đuổi theo hai cái người mặc áo tím hốt hoảng kêu to , "Thiếu chủ , đừng chạy rồi, phía trước là Huyền Nhai ! Xin theo chúng ta trở về !"

"Ta vậy mới không tin ! Khi ta là ba tuổi tiểu hài tử sao?" Bị gọi Thiếu chủ thiếu niên quay đầu khinh thường hừ lạnh , cặp kia trông mắt màu tím rực rỡ như sao .

Bá bá bá !

Mấy cái cát bước , hần liền vượt qua tất cả mây bay , vừng vàng đứng ở khảo nghiệm linh đài . Hơi gió thổi , tóc dài màu tím tùy theo phiêu dật , mà ánh mắt của mọi người đều có chút ngu ngơ .

"Đơn giản như vậy đã trôi qua rồi !" Có người không thể tin kêu to . Phong Luyến Vân đôi mắt hiện lên một tia ánh sáng , liền chúng phong chủ đều kinh ngạc ở , ánh mắt thâm trầm , đều là như có điều suy nghĩ nhìn qua thiếu niên mặc áo tím kia .

"Cái này là nơi quái quỷ gì?" Nhìn qua lên trước mắt vài thanh linh kiếm , thiếu niên thân đi hơi ngừng lại , trong lúc đó toàn bộ linh đài linh khí bạo loạn , một thanh hiện ra mãnh liệt lôi quang linh kiếm tức thì ra hiện ở trước mặt của hắn , linh kiếm trước hắc quang quán quanh , phát ra gần kề một tia lôi điện chi lực , lại bá đạo làm người ta kinh ngạc .

"Dĩ nhiên là hiếm thấy biến dị Lôi Linh căn !" Kỳ Trữ chân nhân ghen ngào kêu lên . Anh Trữ chân nhân ngón tay thon dài che đôi môi , lại khó nén đầy mắt cái kia phần chấn kinh .

"Ha ha ha ! Rốt cục lại có một cái dị linh căn thiên tài ! Không hổ là ta nhìn trúng đồ đệ !"

Nhìn xem phổ Trữ chân nhân một bộ kiêu ngạo bộ dáng , anh Trữ chân nhân không phục phản bác , "Rõ ràng thiếu niên này là bị đuổi đến đây , đánh bại đánh bại mới trốn ra Lôi Linh căn ."

Đón lấy vũ mị cười cười , đầy mắt hiện lên một tia nghiền ngẫm , "Phổ Trữ sư huynh người ngược lại là tại nơi nào chọn trúng hắn?"

"Ta hiện tại chọn trúng hắn không được sao? Các người ai cũng chớ cùng ta đoạt !" Phổ Trữ chân nhân then quá thành giận trừng mắt Kỳ Trữ chân nhân cùng anh Trữ chân nhân . "Dựa vào cái gì ! Hắn là bản chân nhân đệ tử mới đúng !" Kỳ Trữ chân nhân sắc mặt lạnh lẽo , đón lấy cắn răng phản bác .

"Vị tiểu ca này , người có thể nguyện bán nhập tỷ tỷ Thú Linh ngọn núi môn hạ , thành làm đệ tử thân truyền?" Ngọt ngào chán thanh âm của làm như làm nũng , đem đang tại đối chọi gay gắt hai người kéo về sự thật .

Anh Trữ chân nhân vuốt ve trắng nõn gò má của , con người xinh đẹp không nháy một cái nhìn qua thiếu niên mặc áo tím , thứ hai lạnh nhạt khuôn mặt tuấn tú cũng là sững sờ .

"Lão yêu bà , rõ ràng trốn đi !" Kỳ Trữ chân nhân cắn răng , khí cấp bại phôi gọi , "Bao nhiêu là tuổi còn trang nộn ! Thật không hiểu cảm thấy thẹn !"

Nghe vậy , anh Trữ chân nhân khuôn mặt lạnh lẽo , "Người ngựa da đi! Chỉ người giả trương miệng thôi , khó trách tìm không thấy đạo lữ , vạn năm lão xử nam !"

"Người !" Kỳ Trữ chân nhân mặt đỏ lên , ấp úng không biết như thế nào phản bác .

Một bên nhìn thật lâu hai vị người mặc áo tím lặng lẽ nhéo một cái đồ mồ hôi , "Hai vị đừng cãi cọ , Thiếu chủ của chúng ta sẽ không liên tại chuyện này. .."

Lời còn chưa dứt , hai cái lóe sáng sáng bàn tay liền hồ tót , Anh , Kỳ Trữ chân nhân miệng đồng thanh quát lạnh , "Cút!"

Cái kia hai cái đáng thương người mặc áo tím sớm đã bồi nhập phía chân trời .!

"Gia nhập Thú Linh ngọn núi , bất kể là linh thú , vẫn là tiên thú , nhâm quân chọn lựa , bao người thoả mãn ồ!" Anh Trữ chân nhân trái con mắt nháy mắt , quyền rũ phác thảo môi cười mà quyền rũ , lời lờ có sức sống đáng người tản ra vô tận hấp dẫn .

"Ồ nhà lữ hành , giết người cướp của chi thiết yếu lương khí —— phù chú ! Phù linh phong mới được là tốt nhất nơi đi !" Kỳ Trữ chân nhân con mắt hiện lên một tia lạng lách , bàn tay vung lên , mấy đạo phù chú bay lên không xuất hiện , quay chung quanh kỳ thân bên cạnh .

"Đừng! "Thiếu niên không hề nghĩ ngợi lập tức từ chối , hai tay hoài ngực , ngữ khí kiên cố , "Nghe đều không được tốt lắm , còn có nào ngọn núi?"

Chết tiệt hài tử !

Hai người giận dữ , nhưng vẫn là giải thích một phen, Thú Linh ngọn núi , phù linh phong cùng Kiếm Linh ngọn núi , khí linh ngọn núi , trận linh phong , Đan Linh ngọn núi , tịnh xưng Huyền Tịch lục phong .

Các phong chuyên công bất đồng , phân biệt là thuần thú , chế phù , ngự kiếm , luyện khí , luyện trận cùng với luyện đan .

"Ta đây liền bắt đất dĩ gia nhập Kiếm Linh ngọn núi tốt rồi , chỉ có cái này còn có thể lọt vào tai ." Sau đó , truyền đến hân thanh âm nhàn nhạt .

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Phong Khởi Thương Lam Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Linh căn khảo thí (bốn)

Chương 19: Linh căn khảo thí (bốn)

2014-08-14 16:46:12

"Cái gì? Người muốn gia nhập Kiếm Linh ngọn núi?" Hai người không thể tin kêu to , thanh âm đề cao mấy cái đề-xi-ben . Thiếu niên nhú nhú mày , tiếp theo gật đầu trả lời , "Ừm."

"Kiếm Linh ngọn núi đã có một cái Bảng Linh căn đệ tử , từ Trữ sư mọi người cũng không thể lại lòng tham nha !" Anh Trữ chân nhân khuôn mặt bất nhẫn nhìn thấy từ Trữ chân nhân , mà người sau như trước sắc mặt lạnh nhạt , không nói một lời .

Thiếu niên sắc mặt hơi có chút âm trầm , khó chịu trừng mắt dây dưa không ngừng ba người , "Bất nhập Kiếm Linh ngọn núi coi như xong , dù sao ta cũng là không nhất định phải lưu lại . . ." Giọng nói kia âm lãnh giống như vạn niên hàn băng .

"Hào hảo , Kiếm Linh liền Kiếm Linh , tất cả nghe theo người . . ." Anh Trữ chân nhân có chút tức giận , nhưng vẫn là cười theo mặt thấp thanh âm nói .

Nhìn xem một màn này , Phong Luyện Văn đột nhiên đôi mắt khẽ nâng , nhiều hứng thú nhìn lấy Hàn Ảnh Trọng , "Người không khăn trương sao được? Đã có một cái không dậy nổi đích sư đệ đầu rồi , không biết các người ai tương đối mạnh?"

Hàn Ảnh Trọng sắc mặt sững sờ , chợt ngữ khí lạnh nhạt nói : " người chính là muốn nghĩ thế nào qua vân kiều đi. Nhìn đáng vẻ của người . . . "

"Thật xin lỗi, muốn cho người thất vọng rồi !" Hàn Ảnh Trọng lời còn chưa dứt xuống, Phong Luyện Văn cười nhạt nói .

Bá ——

Theo gió thanh âm, Phong Luyện Văn kiều tiểu thân thể liền biến mất ở tại chỗ , trong không khí hỗn tạp màu đỏ trường ngoa phát ra rầu rĩ thanh âm của , đột nhiên mảnh chân một bước , vũng vàng một chân rơi vào mây bay lên , nhảy lấy đã hoàn thành . Đón lấy nàng nhạt cười một tiếng , tay dựa vào ở sau lưng ưu nhã xoay người lại , lòng bàn chân có chút bay lên không . Mượn nhờ sức gió , nàng thân thể liền như vậy trở mình quay tới , mịn màng chân hơi cong , mỗi một cái động tác đều như vậy hoàn mỹ .

Cái này là một bữa ăn sáng !

Bỗng động tác xuống , nàng liền an toàn Lạc Linh đài . Đón lấy hai ngón tay khoa tay múa chân ra v v , vẻ mặt nụ cười nhìn qua ngây người Hàn Ảnh Trọng , "Ta đã đến nhé!"

Để nghe giống như chuông bạc tiếng nói âm vang lên , Phong Luyến Văn cười một tiếng , nụ cười kia làm cho thứ hai tâm thần lộn nhào , gần đây lạnh lùng trên mặt xuất hiện mắt tự nhiên màu đỏ .

"Nhảy văn kiều loại trò chơi này , không biết chơi qua bao nhiêu lượt , đối với ta loại trò chơi này cao thủ mà nói , " Phong Luyến Văn vui vẻ làm bầm lều bầu , "Thật sự quá chưa đủ nhìn rồi."

Thần mã đều là phù vân ! Phong Luyến Văn trong đầu đột nhiên nhảy ra một câu nói như vậy .

"Ta không thể tin được , nàng nhẹ nhàng như vậy đã trôi qua rồi !"

"Oa ah ah ah ah a, quả thực cùng đi đất bằng đồng dạng !"

"So vừa mới cái kia thiếu niên còn thành thạo . . ."

". . ."

Người chung quanh hiển nhiên bị khiếp sợ , Phở Trữ chân nhân cũng là sùng sờ , "Chẳng lẽ . . . Nàng là lãnh đài trong gia tộc đi ra ngoài?"

"Chúng ta đều nhìn lầm?" Kỳ Trữ chân nhân sờ lên cằm , ánh mắt như có như không nhìn xem một màn kia thân ảnh kiều tiểu .

Trong đám người , một đạo lăng lệ âm hàn ánh mắt nhìn Phong Luyến Văn , cái kia tóc xanh nữ hài tức giận cắn răng , màu rậm nắng mắt to lộ ra chán ghét .

Không nghĩ tới lần trước may mắn cho người đào thoát tâm ma đại trận , lần này có vận may đã qua cửa ải này ,

Bất quá là tối trọng yếu nhất còn là linh căn . . .

Ta ngược lại muốn xem xem người là cái gì linh căn !

Phong Luyến Văn thấp thòm đi đến linh đài , bước chân lại dị thường chậm chạp . Tuy nhiên đã đến trác linh đài , Nhưng nàng không phải người của thế giới này , không biết. . .

Không có linh căn chứ?

Thầm nghĩ lấy kết quả xấu nhất , Phong Luyến Văn giẫm chân tại chỗ dần dần hướng trung tâm tới gần . Trong lúc đó , trác trên linh đài một đạo chương mất bạch quang Trùng về phía chân trời , cách tầng mây bắn về phía cái kia mệnh môn trời xanh , tia sáng chói mắt chiếu sáng lớn như vậy đại diện !

"U-a..aaa . . . Tốt chương mất !" Phong Luyến Văn đau đớn nhắm mắt lại , đáy mắt xẹt qua một tia mờ mịt . Hàn Ảnh Trọng bờ môi khẽ nhếch , sai sững sờ nhìn qua đột nhiên xuất hiện cảnh tượng , các vị phong chủ cũng đều là ánh mắt tê tê , theo dõi cái kia bị bạch quang che giấu bóng hình xinh đẹp .

Một thanh tân ra cực hạn băng hơi thờ linh kiếm nổi trước người của nàng , toàn thân thấu bạch , màu tím sậm chuôi kiếm điêu khắc trông rất sống động hoa văn , mũi kiếm bén nhọn , không chỗ không để lộ lấy Hàn Băng cảm giác . Phong Luyến Văn hai tay để ở trước ngực , bờ môi lẩm bẩm , "A?"

Vậy mà lại là một dị linh căn —— Băng Linh căn !

Trời ạ , tia sáng này mạnh , cho dù ở Băng Linh căn trong cũng ít có , có thể nói thiên tài trong thiên tài !

Các vị phong chủ kinh ngạc đồng thời , anh Trữ chân nhân đầu tiên cường thế mà nói nói : "đây chính là ta quyết định đồ đệ , ai dám mạnh thử nhìn một chút !"

Ngọt ngào tiếng nói lại ẩn chứa không ai bì nổi khí phách , trong lúc đó một giọng già nua xen lẫn vui mừng vang lên , "Một trăm năm mới ra một cái dị linh căn , hôm nay lại gặp được hai cái ! Ta Huyền Tích tông rốt cục muốn quật khởi !"

"Tông chủ , ngài như thế nào đích thân tới !" Anh năm ngón tay che miệng lại , kinh ngạc hỏi , "Những năm qua không đều là do chúng ta năm vị phong chủ đốc quản Nhập môn khảo thí . . ."

"May mắn ta tới rồi , bỏ qua cái này lịch sử tính một màn , há không nên ôm tiếc chung thân !" Tông chủ ánh mắt kích động , lúc nói chuyện thân thể đều có chút run rẩy .

Lúc này , Hàn Ảnh Trọng thần sắc khôi phục thành trước sau như một lãnh khốc , lại vẫn còn có chút sững sờ , giống như ta linh căn sao . . .

"Tại sao có thể như vậy? Tức chết ta rồi !" Cô gái tóc lam kia cắn răng không cam lòng nhỏ giọng kêu la .

"Ta đã nói rồi, bốn cô nương nhân phẩm gần đây tốt đến bạo, thần gặp thần ghen, quý gặp quý rồi buồn !" Phong Luyến Văn khoe môi tràn ra tươi cười đắc ý, cái này quan tài mặt nói không ra lời đi!

Ông ——

Ngay tại nàng quay người sắp, một thanh âm chứa không lồ lôi điện chỉ lực linh kiếm rồi đột nhiên bay lên, trên lưỡi kiếm hắc quang quán quanh, âm chứa linh khí làm cho không khí chung quanh chấn động thay đổi đến mức dị thường.

Lại là một loại linh căn !

Vẫn là, Lôi Linh căn, hai đại dị linh căn một trong !

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Phong Khởi Thương Lam Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 20: Linh căn khảo thí (năm)

Chương 20: Linh căn khảo thí (năm)

2015-08-05 14:21:27

"Nàng dĩ nhiên là Lôi Linh căn !"

"Từ xưa tới nay chưa từng có ai có thể thân có hai chủng dị linh căn !"

"Nàng rốt cuộc là ai?"

Các phong phong chủ âm thầm tán thưởng, trên mặt có không che giấu được ngạc nhiên cùng cực kỳ hâm mộ.

Phong chủ vuốt vuốt cằm râu, hơi có chút tiếc hận nói đến: "Đáng tiếc, dị linh căn thiên địa khó tìm, thân có thứ nhất, tắc thì tất nhiên tại con đường tu tiên rục rờ hào quang, nhưng mà cả hai lại thêm, ngược lại sẽ ảnh hưởng lẫn nhau, liên lụy tốc độ tu luyện."

Đối với tu sĩ mà nói, linh căn việt thuần túy, việt dễ dàng hấp thu thiên địa linh khí, tu luyện cũng liền càng nhanh. Tỷ như Băng Linh căn chỉ cần hấp thu đầy băng hàn linh căn có thể tấn cấp, nếu như là băng lôi song linh căn, thì cần đem băng hàn cùng lôi điện hai chủng linh khí đều hấp thu đầy mới có thể tấn cấp. Bởi vậy chỉ một linh căn bị dâng tặng là tốt nhất tư chất, tiếp theo là song linh căn, tam linh căn, linh căn việt tạp tư chất việt chênh lệch.

Đột nhiên, Hàn Ảnh Trọng ánh mắt trì trệ, như là nhìn thấy cái gì làm cho người ta khiếp sợ trắng cảnh, yên tĩnh đại sảnh có người hô, "Các người xem !"

Ông —— ông ——

Một đạo, hai đạo, ba đạo... Đủ loại màu sắc hình dạng linh kiếm rồi đột nhiên xuất hiện, không hẹn mà cùng tản ra khí tức cường đại, Phong Luyến Văn hơi miệng mở rộng, có chút kinh ngạc nhìn lấy những... này đột nhiên xuất hiện linh kiếm.

Bảy chuôi linh kiếm, lại toàn bộ tập hợp đủ !

Phong Luyến Văn có chút mờ mịt đứng ở nơi đó, cái này, đây là có chuyện gì?

"Ha ha ha, thiếu (thiệt thòi) ta còn tưởng rằng ngươi là thiên tài !" Một đạo phách lối tiếng cười xuyên qua tầng mây rơi vào nàng trong lỗ tai, Giản Tâm Ly đắc ý nói, "Ngũ linh căn, cũng đã là cái giống như Phế Sài tạp linh căn rồi, "

"Mà bảy linh căn, càng là phế vật bên trong phế vật !"

"Ai, lại để cho lão phu không vui một hồi ." Phong chủ tức nổi lửa đầu, quay người rồi đi. Anh ngáp một cái, đạo, "Nhàm chán, trở về ngủ cái mỹ dung (cảm) giác tốt rồi."

Kỳ Trữ chân nhân một bộ buồn cười bộ dạng nhìn xem đem phải ly khai Anh, trêu chọc nói: " không mang theo người 'Thiên tài' đồ đệ sao?"

"Bồn tiên từ lúc nào nói muốn thu cái phế vật này làm đồ đệ rồi hả?" Anh Trữ chân nhân giống như có chút không vui, không chút khách khí phản kích nói: "Lớn tuổi, đầu không dùng được, lỗi tai cũng không nên khiến sao?"

"Ngươi cái này lão yêu bà!"

...

...

"Nàng này thân là bảy linh căn, liên ngoại môn đệ tử tư cách cũng không đủ trình độ, chỉ có thể làm cái tạp dịch," Thiện Trữ chân nhân hỏi nói: "Các vị có thể thiếu tạp dịch nô bộc?"

"Sư phụ..." Hàn Ảnh Trọng nhủ nhủ này, dùng khăn cầu ánh mắt của nhìn xem từ Trữ chân nhân, đón lấy hai tay ôm quyền, tựa như vậy cúi thấp đầu. Thứ hai lạnh lùng cự tuyệt, "Ta Kiếm Linh ngọn núi cũng không thu người vô dụng."

Một bên Phong Luyến Văn khinh thường nghiêng đầu sang chỗ khác, có chút tức giận cổ lấy miệng, Stop! Cùng quan tài mặt đồng dạng xem thường người, khó trách là thầy trò...

"Nếu như thu cái phế vật này đến nghịch thiên bảy linh căn, truyền đi sẽ bị người chết cười!"

"Bồn tiên từ lúc bắt tông tâm." Các phong chủ trực tiếp làm biểu đạt ý nguyện của mình. Mà lúc này, Giản Tâm Ly đối diện lấy Thiện Trữ chân nhân xi xảo bàn tán mấy thứ gì đó.

"Nàng tiếp xúc không cách nào bằng bốn sự tiến vào Huyền Tịch tông, vậy coi như dựa theo ước định giúp cho xử trí!" Từ Trữ chân nhân trong giọng nói không mang theo một tia tình cảm, Hàn Ảnh Trọng cả kinh, đứng ở bên cạnh hán Phong Luyến Văn thân hình cứng đờ, đợi đã nào...! Chẳng lẽ quan tài mặt trước lời nói không phải đùa giỡn?

Dự cảm bất hảo nổi lên trong lòng, trong đầu vang lên Hàn Ảnh Trọng ngay lúc đó lời nói, giao ra thần kính —— chỉ còn đường chết, đánh lên nô lệ ấn ký, trọn đời không được phản bội Huyền Tịch tông!

"Chậm đã!"

Một giọng nói đem Phong Luyến Văn kéo về sự thật, người nói chuyện chính là Thiện Trữ chân nhân, "Khí linh ngọn núi hôm qua có một tội tởm thọ tận quy thiên, nhờ có Tâm Ly nhắc nhở ta, lão phu liền phát phát thiện tâm, nhận lấy nha đầu kia điền vào chỗ trống đi!"

Đứng ở Thiện Ninh bên cạnh, tựa là Giản Tâm Ly, khí linh ngọn núi nội môn đệ tử.

"Đa tạ vị sư muội này tương trợ!" Hàn Ảnh nặng như thích phụ trọng cười, ôm quyền cảm tạ. Thứ hai mặt hơi đỏ lên, không thêm để ý khoát tay áo, "Sư huynh không cần đa lễ, chỉ là tiện tay mà thôi."

Giản Tâm Ly âm thầm mừng rỡ, Hàn sư huynh gần xem càng là anh tuấn bất phàm!

Lại vì cái này Xú nha đầu cầu tình... Nhưng hận!

Vài phần chung trước ——

"Sư phụ, xin ngài mở ra cách âm pháp khí, nghe đệ tử một lời." Giản Tâm Ly tại Thiện Trữ chân nhân bên tai lặng lẽ nói ra, ngay sau đó Thiện Trữ chân nhân dao động khai mở cách âm linh, hỏi nói: "Tâm Ly, ngươi có chuyện gì bẩm báo?"

"Sư phụ, nàng dù sao cũng là thần kính chi chủ, cứ như vậy giết không khỏi đáng tiếc."

"Vậy ngươi nói làm sao bây giờ? Chẳng lẽ muốn ta nhận lấy như vậy một cái cực phẩm phế vật, bị người trong thiên hạ chế nhạo?" Thiện Trữ chân nhân có chút bất mãn nhìn xem Giản Tâm Ly, hiển nhiên không rõ ý đồ của nàng.

"Sư phụ quá lo lắng, ngài không phải đang tại luyện cái kia nhiếp hồn thần khí sao?" Giản Tâm Ly đáy mắt hiện lên một tia âm tàn, "Đãi ngài đại công cáo thành, nhiếp kỷ hồn phách bức ép giao ra thần kính, lại giết hết nàng là được!"

Nghe vậy, Thiện Trữ chân nhân cười ha ha, tán thưởng nói: "Cao! Cao! Thật sự là cao! Không hổ là của ta tốt đồ nhi, liền theo lời ngươi nói xử lý!"

"Nàng liền đóng cho ngươi xem quản, sau khi chuyện thành công không thể thiếu chỗ tốt của ngươi!"

"Đa tạ sư phụ coi trọng, đệ tử định không cô phụ sư mệnh, sớm ngày hoàn thành nhờ vả!"

...

...

Nhớ lại hoàn tất , Giản Tâm Ly vẻ mặt tươi cười đi đến Phong Luyến Vân bên cạnh , "Vị cô nương này , về sau ngươi chính là khí linh ngon núi người , xin mời đi theo ta ."

Phong Luyến Vân sờ lên đầu , có chút bất đắc dĩ , ta không có chỗ để đi , hay là trước cùng với nàng đi thôi .

Mà ở Giản Tâm Ly quay lưng lại một sát na kia , khóe miệng tràn ra một tia âm tàn đáng tươi cười , thanh tú đôi má dữ tợn làm cho người ta cảm thấy sợ hãi .

Hàn sư huynh thậm chí ngay cả tên của ta cũng không biết ! Còn vì ngươi cố ý hướng ta nói tạ , ta nhất định muốn ngươi dờ sống dờ chết , rửa sạch hôm nay sỉ nhục !

Cvt : Ôi cái đệt ! vì trai mà đi hại người ==!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Phong Khởi Thương Lam Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.